

Juho Karhu

MUUTOSTA EI VIELÄ NÄE, MUTTA SEN VOI TUNTEA

Näkemyksiä kehitysyhteistyöstä nuorten de-
vichourilaismiesten silmin

Opinnäytetyö
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Marraskuu 2011

MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU

Mikkeli University of Applied Sciences

KUVAILULEHTI

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>		Opinnäytetyön päivämäärä 18.11.2011	
Tekijä(t) Juho Karhu		Koulutusohjelma ja suuntautuminen Kansalaistoiminta ja nuorisotyö	
Nimeke Muutosta ei vielä näe, mutta sen voi tuntea– Näkemyksiä kehitysyhteistyöstä nuorten devichourilaismiesten silmin			
Tiivistelmä <p>Suomessa kehitysyhteistyötä tekee noin 300 kansalaisjärjestöä. Kansalaisjärjestöiden tekemää kehitysyhteistyötä tuetaan valtion varoin joka vuosi noin 88 miljoonalla eurolla. Mediassa on käyty pitkän aikaa keskustelua kehitysyhteistyön järkevyydestä ja toimintamalleista.</p> <p>Nepal on ollut Suomen pitkäaikainen kumppanuusmaa kehitysyhteistyön saralla. Suomen kehitysyhteistyö Nepalissa on keskittynyt luonnonvarojen käyttämiseen sisältäen metsänhoidollisen ja vesihuollon parantamisen sekä demokratiakehityksen tukemiseen, johon kuuluvat opetuksen parantaminen sekä sukupuolten tasa-arvokehityksen ja syrjäytyneimpien aseman parantamiseen.</p> <p>Tässä tutkimuksessa keskitytään nuorten miesten näkemyksiin kehitysyhteistyön onnistumisesta ja toiminnan jatkamisesta tulevaisuudessa Devichourin kunnassa Nepalissa. Tutkimuksen keskeisinä kysymyksinä ovat nuorten miesten näkemykset kehitysyhteistyöstä ja heidän mahdollisuutensa auttaa omaa kuntaansa. Nuorten miesten perustama nuorisoryhmä haluaisi osallistua kehitysyhteistyön toteuttamiseen, ja tutkimus kartoittaa heidän mahdollisuuksiaan siihen.</p> <p>Tutkimus on laadullinen tutkimus ja se on toteutettu aineistolähtöisesti. Tutkimuksessa haastateltiin viittä nuorta miestä sekä kahta projektityöntekijää Livelihood and Environmental Awareness-hankkeesta Devichourin kunnan alueella keväällä 2011. Haastatteluissa keskitytään tutkimaan nuorten miesten kokemuksia hankkeista sekä heidän omia mahdollisuuksia toimintaan osallistumisessa. Kokemuksia ja näkemyksiä verrataan Suomen kehitysyhteistyön päämääriin Nepalin kanssa toteutettavassa kehitysyhteistyössä.</p> <p>Haastattelut kertovat osaltaan siitä, miten nuoret miehet kokevat kehitysyhteistyön oman kuntansa alueella ja kuinka he itse kokevat voivansa auttaa niin itseään kuin muitakin kuntalaisia selviytymään arjessa, joka pienessä nepalilaiskylässä aika tavalla eroaa omastamme.</p>			
Asiasanat (avainsanat) Kehitysyhteistyö, Nepal, Kansalaisyhteiskunta, Kansalaisjärjestöt, Kansalaisjärjestöjen kautta toteutettava kehitysyhteistyö, Nuorisoryhmät			
Sivumäärä 42+2		Kieli Suomi	
		URN	
Huomautus (huomautukset liitteistä) Haastattelurunko nuorille miehille ja haastattelurunko projektissa toimiville liitteenä			
Ohjaavan opettajan nimi Mirka Lähdeniemi		Opinnäytetyön toimeksiantaja Mikkelin kehitysmaayhdistys Ry	

DESCRIPTION

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>		Date of the bachelor's thesis 18 November 2011	
Author(s) Juho Karhu		Degree programme and option Civic Activities and Youth Work	
Name of the bachelor's thesis You don't see the chance yet, but you can feel it - Views on the development cooperation by young men from Devichour VDC			
Abstract <p>There are approximately 300 non-governmental organizations in Finland which are focused on development cooperation. Finnish government supports these NGO's financially with 88 million euros every year. There has been a lot of debate in the media about the rationality of development cooperation.</p> <p>Nepal and Finland have had a long-term partnership in development cooperation. Finland's development cooperation in Nepal has focused on natural resources including forestry and water maintenance and strengthening the democracy which includes improvements in education, equality between sexes and decreasing the social exclusion.</p> <p>The Object of this thesis is to focus on young men's views on development cooperation and the future of it at Devichour VDC in Nepal. The Youth club established by these young men wants to be part of the development cooperation and this thesis analyzes what their strengths are and what kind of resources they can give to development cooperation.</p> <p>The Thesis is a qualitative study which is based on the gathered material. I interviewed five young men and two project workers from Livelihood and Environmental Awareness project at Devichour VDC in spring 2011. The thesis is focusing on the experiences and views of these five young men. The experiences and views are compared to Finland's objectives in development cooperation partnership with Nepal.</p> <p>The interviews answer the question how young men experience the development cooperation in their own VDC area and how they feel they can help themselves as well the other VDC inhabitants to manage everyday life which can be quite different than ours.</p>			
Subject headings, (keywords) Development cooperation, Nepal, Civil society, Non-Governmental organizations, Development cooperation performed by NGO's, Youth Clubs			
Pages 42+2		Language Finnish	
URN			
Remarks, notes on appendices Interview frame for young men and interview frame for project workers as an attachment			
Tutor Mirka Lähdeniemi		Bachelor's thesis assigned by Mikkeli Association for Sustainable Development	

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO.....	1
2 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT	2
3 NEPAL	3
3.1 Historia.....	4
3.2 Kulttuuri ja sen vaikutus kehitysyhteistyöhön	5
3.2.1 Kastijärjestelmä	5
4 KEHITYSMAAT	6
5 MIKÄ KEHITYSYHTEISTYÖ?	7
5.1 Apua vai yhteistyötä?	8
5.2 Kehityskaali.....	8
6 SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖ	9
6.1 Miten Suomen kehitysyhteistyöpolitiikkaa toteutetaan?	9
6.2 Suomen kehitysyhteistyön määrärahat vuodelle 2011	9
6.3 YK:n vuosittain asetetut	10
7 KANSALAIJÄRJESTÖJEN KAUPPA TOTEUTETTAVA YHTEISTYÖ	10
7.1 Kansalaisjärjestöjen vahvistaminen	12
7.2 Kehitysyhteistyön palvelukeskus.....	13
8 SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖ NEPALISSA	13
9 DEVICHOIR	15
9.1 Etniset ryhmät ja kehitystilanne Devichourissa	15
10 KEHITYSYHTEISTYÖHANKE DEVICHOIRISSA	16
10.1. Hankkeeseen osallistuvat tahot	18
10.1.1 CODEF	19
10.1.2 Mikkelin kehityskaali.....	20
10.2 Hankkeen edistyminen	21
10.2.1 Naisten aseman parantaminen	21
10.2.2 Terveystien huolto ja sanitatio	21
10.2.3 Ympäristö	22
10.2.4 Tulostenhankinta	23
11 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	23
11.1 Tutkimusmenetelmä.....	23

11.2 Tutkimuksen toteutus	24
112.1 Haasteita haastattelujen toteuttamisessa	25
11.2.2 Haastatteluihin osallistuneet	26
12 TULOKSET	27
12.1 Nuorisoryhmät.....	27
12.1.1 Youth clubs	27
12.1.2 Miksi nuorisoryhmiä?	28
12.1.3 Miksi mukaan toimintaan?	29
12.1.4 Millaisena nuoret näkevät oman ryhmänsä tulevaisuuden?	30
12.1.5 Nuorisoryhmien tarve?	30
12.2 Mielipide LEAP Nepalista	31
12.2.1 Naisryhmät.....	32
12.2.2 Mitä on saatu aikaan?	33
12.2.3 Eniten kehitystä vaativat kohteet	34
12.3 Mitä nuoret miehet itse haluaisivat tehdä?	35
13 JOHTOPÄÄTÖKSET	35
14 LOPPUSANAT	38
LIITTEET	
1 Haastattelurunko nuorille miehille	
2 Haastattelurunko projektissa toimiville	

1 JOHDANTO

Erimuotoista kehitysyhteistyötä on tehty suomalaisten voimin yli sata vuotta. Aina viisikymmentä luvulle saakka kehitysyhteistyön muotona oli kristillinen lähetystyö. 1960-luvulla valtio loi ensimmäisen kehitysyhteistyöorganisaation, josta valtiollisen kehitysyhteistyön katsotaan alkavan. Suomi on itsekin saanut kehitysapua aina 1960-luvulle saakka. Vuonna 1968 Suomen kehitysapupolitiikassa tuli huomattava käänne, sillä tuona vuonna Suomesta tuli kehitysavun ”nettomaksaja”. Tähän asti Suomi oli saanut enemmän rahaa kansainvälisiltä kehitysrahoituslaitoksilta, kuin oli sitä itse maksanut. (Artto 2005, 5).

Oma kiinnostukseni kehitysyhteistyöhön ja sen haasteisiin heräsi toden teolla vuonna 2009, kun hain ja pääsin Terve Afrikka-verkoston toteuttamaan ammattikorkeakoulujen väliseen harjoitteluun Keniaan keväällä 2010. Kokemukset Keniasta opettivat kuinka monimutkaista ja hankalaa kehitysyhteistyö on ja kuinka paljon kysymyksiä se herättää. Kenen ehdoilla kehitysyhteistyötä tehdään, mille sektorille ja mille alueelle rahoja suunnataan ja kenen taskuun ne loppupeleissä päätyvät? Lisäksi ongelmia lisäävät kulttuurien väliset ristiriidat ja turvallisuuskysymykset.

Palattuani Keniasta Suomeen paloin halusta päästä tekemään lisää kehitysyhteistyötä ja ymmärtämään muita kulttuureja entistä syvemältä. Minulle tarjoutui mahdollisuus hakea harjoitteluun Mikkelin kehitysmaayhdistyksen hankkeeseen Devichourin kylään Lalitpurin alueelle Nepaliin. Onnekseni sain paikan ja pääsin syventymään Nepalin kulttuuriin.

Työskentelin Nepalissa Livelihood and EnviromentalAwarness (LEAP Nepal) hankkeessa tammikuusta huhtikuuhun vuonna 2011. Työni ohessa haastattelin viittä kohdekyllän asukasta projektin tavoitteista ja heidän näkemyksistään kehitysyhteistyötä kohtaan. Lisäksi haastattelin kahta projektin työntekijää heidän näkemyksistään projektista. Haastattelujen lisäksi viittaan myös omiin työpäiväkirjoihini työskentelyni ajalta.

Projektin vetureina olivat olleet naiset ja heidän perustamansa naisryhmät. On hienoa, että samalla kun naiset toimivat projektin ”moottoreina”, niin heidän asemansa ja arvovaltansa kasvaa usein hyvinkin patriarkalisissa yhteisöissä. Naiset olivat uskomat-

toman tarmokkaita ja optimistisia työssään, vaikka olosuhteet ja käytettävien resurssien määrä ei aina kovin hyvä olekaan.

Omassa opinnäytetyössäni halusin kuitenkin tuoda esiin myös miesten ja erityisesti nuorten miesten näkemyksiä heidän oman kuntansa ja asemansa kehittymisen suhteen, sillä Livelihood and Environmental hankkeessa on tarve osallistaa myös miehet kunnan kehittämiseen. Halusin tietää kuinka nuoret miehet kokevat kehitysavun oman kuntansa alueella sekä kuinka he kokevat itse voivansa auttaa.

Opinnäytetyöni etenee Nepalín historian ja kulttuurin esittelemisestä kehitysyhteistyön rakenteisiin ja Suomen Nepalissa tekemään kehitysyhteistyöhön, painottuen kansalaisjärjestöjen kautta toteutettavaan kehitysyhteistyöhön. Tämän jälkeen työssä esitellään Livelihood and Environmental-hankkeen kohdekylä Devichour sekä hankkeen keskeisimmät sisällöt ja jo saavutetut asiat. Tutkimuksen keskeisin osa, nuorten miesten näkemys kehitysyhteistyöstä ja heidän osallistumisestaan siihen painottuu työn loppupuolelle. Johtopäätöksissä nivotaan tutkimuksen keskeisimmät tavoitteet yhteen teoriapohjan kanssa sekä pohditaan tutkimuksen antamien tuloksien käyttöä tulevaisuudessa.

Opinnäytetyöni aihe pohjautuu vahvasti omaan työhöni Devichourin kylässä, sillä yksi päätehtävistäni oli nuorisoryhmien (käytännössä nuorten miesten) ryhmien perustaminen hankealueelle, jotta heidän

2 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT

Minut valittiin harjoittelijaksi Mikkelin kehitysmaayhdistyksen (KEMA) ja CommunityDevelopment Forumín (CODEF) LEAP Nepal hankkeeseen lokakuussa 2010. Harjoittelu kesti kolme kuukautta aina tammikuun 3. päivästä maaliskuun 31.päivään saakka. Ennen lähtöäni tiesin, että tulisin keräämään opinnäytetyöni aineiston Nepalista, mutta sisällön määrittely oli vaikeaa, kun paikallisista olosuhteista oli niin vähän tietoa.

Saapuessamme Nepaliin projektin LEAP hanke oli pyörinyt kohdekylässä noin vuoden verran. Tänä aikana naisten asema oli selvästi parantunut yllämainittujen naisryhmien vuoksi. Miesten työttömyyteen ei resursseja vielä kuitenkaan ollut käytetty,

vaikka eräs peruskartoituskyselyn (CODEF 2010) suosituksista oli myös miesten aktiivisuuden lisääminen. Tähän tarpeeseen vastaamaan hahmottelimme nuorisoryhmien perustamista, jolloin myös nuoret miehet voisivat osallistua projektin toteuttamiseen. Tästä virisi ajatus myös opinnäytetyöni tekemiseen. Halusin verrata pienen maalaiskylän nuorten kokemuksia kehitysyhteistyön suuriin linjoihin. Kuinka kansainväliset sopimukset ja suunnitelmat näyttäytyvät paikallisten nuorten näkökulmasta.

Opinnäytetyön tarkempi aihearajaus oli mahdotonta tehdä ennen töiden aloittamista Nepalissa. Hankkeen toimintatavat jäivät epäselviksi ennen lähtöäni, vaikka yritin lukea projektista ja edellisten suomalaisten harjoittelijoiden kokemuksista mahdollisimman paljon ennen paikalle saapumista. Lisäksi hankkeeseen tutustuminen ja työhön sisälle pääseminen vei aikaa, joten aiheen valitseminen ei ollut helppo tehtävä. Samalla on vielä muistettava, että monesti länsimaalaisen kulttuuripiirin ulkopuolella asiat eivät tapahdu niin järjestelmällisesti kuin mihin me olemme tottuneet.

Päätin tehdä opinnäytetyöni suomeksi, koska se on äidinkieleni ja pystyn ilmaisemaan itseäni sillä tarkemmin kuin englanninkielellä. Tarkoitukseni on kuitenkin kääntää työ sen valmistuttua myös englanniksi, jotta siitä olisi enemmän hyötyä hankkeen tulevaisuudelle sekä KEMAn ja CODEFin tuleville projekteille.

3 NEPAL

Nepal on valtio Etelä-Aasiassa. Se rajoittuu lännessä, etelässä ja idässä Intian valtioon ja pohjoisessa Tiibetin autonomiseen alueeseen joka kuuluu Kiinalle. Kokonaispinta-alaa maalla on 147,181 neliökilometriä ja väkiluku on joulukuussa 2010 tehdyn väestönlaskennan jälkeen arviolta 29 391 883 henkilöä. (CIA2011). Vaikka Nepal on kooltaan pieni, sen maasto on äärimmäisen vaihtelevaa. Noin 64 prosenttia maasta on vuorien peittämää. (Bindloss Holden, Mayhew 2009, 77). Korkeuserot vaihtelevat Etelä-Nepalin 70 metristä Mount Everestin huipulle, joka sijaitsee 8 848 metrissä. Maa voidaan karkeasti jakaa kolmen tyyppiseen maisemaan, jotka ovat vuoristoalue pohjoisessa, kukkula-alueet, jotka peittävät noin puolet maan pinta-alasta sekä Terain alanko-alue, joka peittää noin yhden kuudesosan maasta. (Suomen suurlähetystö, 2011). Nepalilaisesta maaston rikkonaisuus on tehnyt kehityksestä hidasta. Maaston moninaisuudesta johtuen teiden rakentaminen, koulujen rakentaminen ja sähköverkon tuonti on tuu pahasti. Lisäksi luonnonkatastrofit, kuten tulvat, metsäpalot, maanvyörymät ja

kuivuus hankaloittavat asumista syrjäseuduilla. Usein katastrofien syyt ovat ihmisten aiheuttamia. (Bindlossym, 2009, 77).

Nepalin väestö koostuu useista etnisistä tai kasteihin jaetuista ryhmistä, joita on lähteestä riippuen noin kuudestakymmenestä sataankolmeen. Suurimmat etniset ryhmät ovat Chhetrit (16%), Bahunit (13%), Magarit (7%), Tharut (7%), Tamangit (6%) ja Newarit (6%). Kieliä Nepalissa on noin sata, joskin virallisena kielenä puhutaan Nepalia (Bindlossym, 2009, 45; Suomen suurlähetystö, 2011). Nepalin bruttokansantulo asukasta kohti on alle 500 yhdysvaltain dollaria ja noin 80 % kaikesta elinkeinosta tulee maataloudesta. Ulkomailla työskentelevien Nepalilaisten rahälähetykset luovat noin 20 % koko bruttokansantuotteesta. (Suomen suurlähetystö, 2011). CIA world-Factbookin (2011) mukaan Nepal on maailmassa taloudellisesti sijalla 205, siinä missä Suomen sijoitus on saman tilaston mukaan 34.

3.1 Historia

Ensimmäiset tiedetyt asukkaat Nepalin alueella olivat mongoleja, jotka saapuivat alueelle noin 700 eaa. ja hallitsivat Kathmandun laakson seudulla aina 300 jaa. Noin vuonna 543 eaa. Lumbinin alueella Nepalissa syntyi Siddharta Gautama, joka elämänsä aikana kerrotaan valaistuneen Buddhaksi ja jonka seuraajat aloittivat uskonnollisen tradition, buddhalaisuuden, jolla on edelleen vankka jalansija ympäri Aasiaa. 300 Jaa. Intialainen Licchavi hallitsijasuku valloitti Kathmandun laakson syrjäyttäen samalla buddhalaisuuden ja tuoden maahan hindulaisuuden ja sen myötä kastijärjestelmän. Yhtenäisen hallinnon aika päättyi vuonna 879 jae. jolloin laakso jakaantui kolmeen keskenään kilpailevaan kuningaskuntaan, jotka sijaitsivat nykyisten Kathmandun, Patanin ja Bhaktaburin kaupunkien alueella. Vuodesta 1200 vuoteen 1700 Mallasukujen kuninkaat hallitsivat laakson kuningaskuntia vakiinnuttaen hindulaisuuden ja kastijärjestelmän osaksi nepalilaista yhteiskuntaa. Hindulaisuuden lisäksi myös buddhalaisuus oli sallittua Malla-kuninkaiden aikana. (Suomen suurlähetystö 2011).

Nepalin valtio perustettiin vuonna 1768, kun Shah-dynastian kuningas Gorkhan yhdisti kolme laakson kilpailevaa kuningaskuntaa. 1800-luvun alussa Britannian siirtomaa-hallinto Intiassa julisti Nepalille sodan, jonka tuloksena Nepal luopui nykyisen Intian alueella olevista maa-alueistaan. Sodan seurauksena maan nykyiset rajat astuvat voimaan ja vain intialaiset saivat oleskella Nepalissa. Seuraavan sadan vuoden ajan Ne-

palia hallitsi Rana-suku. Kuningas Mahendra kruunattiin erinäisten vaiheiden jälkeen valtaan vuonna 1955 ja maahan säädettiin perustuslaki. Poliittinen toiminta kiellettiin pian tämän jälkeen. (Suomen suurlähetystö 2011).

1989 Intian julistaman kauppasaarron myötä maa ajautui poliittisesti epävakaiseen tilanteeseen ja vuonna 1996 Nepalilainen kommunistinen puolue (kutsutaan yleisesti mao-laisiksi) julisti maahan sisällissodan (People's war), jonka tavoitteena oli tasavalta. Hallitus vastasi julistukseen julistamalla liikkeen kannattajat terroristeiksi. Kymmenen vuotta jatkuva sota vaati noin 13 000 uhria. Rauhansopimus allekirjoitettiin vuonna 2006, jonka jälkeen vuonna 2008 maa julistautui tasavallaksi. Sisäpoliittinen tilanne on edelleen epävakaa. (Suomen suurlähetystö 2011).

3.2 Kulttuuri ja sen vaikutus kehitysyhteistyöhön

Omiin havaintoihini pohjautuen Nepalissa uskontoa ja kulttuuria on mahdotonta erottaa toisistaan. Länsimaalaisen voi olla vaikea ymmärtää, miksi nepalilaiset haluavat käyttää avustusrahoja esimerkiksi temppelien rakentamiseen, mutta paikallisille tämä näyttäytyy aivan luonnollisena kehityksenä.

”Sitten meillä olisi mahdollisuus toteuttaa omaa uskoamme oman yhteisömme piirissä, eikä meidän tarvitsisi lähteä muihin kyliin toimittamaan uskonnollisia menoja”.

– Ote työpäiväkirjasta

Suomen kehityspoliittisissa linjauksissa kulttuurilla tarkoitetaan kaikkea läpileikkävää toimintaa, joka selittää ihmisyyden ja yhteiskunnan toimintaa. Tältä näkökannalta on helppoa ymmärtää, kuinka tärkeää kulttuurin tukeminen on kehityksen voimavarana. Kulttuurin vahvistaminen vahvistaa myös pienten ja syrjäytyneiden yhteisöjen identiteettiä ja voimaantumista. Lisäksi pienilläkin kulttuurihankkeilla voidaan tukea köyhyydestä nousemista ja luoda tulonhankintakeinoja. (Auvinen & Lieves 2010, 13, 15, 19).

3.2.1 Kastijärjestelmä

Vaikka kulttuurintukemisella on selkeitä positiivisia vaikutuksia kehitysyhteistyön tavoitteisiin pääsemisessä ja pienien yhteisöjen identiteetin luomisessa, ei kysymys kulttuurin vaikutuksesta kehitysyhteistyöhön ole niin yksinkertainen.

Eräs huomattavimmista kulttuurin erikoisuuksista Nepalissa on hindulaisuuteen pohjautuva kastijärjestelmä, joka kiellettiin lailla vuonna 1963, mutta vaikuttaa edelleen ihmisten elämään huomattavan paljon (Suomen suurlähetystö, 2011). Kasteilla tarkoitetaan erilaisissa asemissa olevia ihmisryhmiä, jaon perusteiden ollessa hindulaisuudessa. Kastiin synnyttään, eikä sitä periaatteessa ole mahdollista muuttaa jälkeensä. Kastijärjestelmä on usein juuri korkeampien yhteiskuntaluokkien ylläpitämä, ja sillä suojellaan omien jälkeläisten asemaa tulevaisuudessa. (Pyakuryal&Suvedi 2000).

Nepalilainen kastijärjestelmä on monitahoinen rakennelma, johon sisältyy niinnepalilaisen hindulaisuuden kastit, Newari-heimon oma kastijärjestelmä kuin myös useita muita heimoja ja etnisiä ryhmiä, kuten tiibetiläiset sekä bhutanilaiset. Kastijärjestelmä ei kuitenkaan koskaan ole ollut äärimmäisen jyrkkä ja kastien välisiä avioliittoja on solmittu aina. Koulutuksen lisääntyminen ja liikkuvuus ovat lisänneet kastilaitoksen heikentymistä. Joka tapauksessa kastit vaikuttavat edelleen nepalilaisten elämään, varsinkin maaseudulla. (Pyakuryal&Suvedi 2000). Nepalissa voimakkaimmin kastilaitos toimii etelän tasankoalueilla, joilla perinteinen hindulaisuus on edelleen voimissaan. Muualla Nepalissa buddhalaisuus vaikuttaa yhteisöjen elämään enemmän ja näin ollen vähentää myös kastien merkitystä. (Vilkuna 2000).

Vaikka Devichour sijaitseekin aivan Kathmandun kupeessa ja tamangit ovat uskonnolliselta vakaumukseltaan buddhalaisia, ei kastilaitos ollut vieras ilmiö sielläkään. Räikeimmän esimerkin kastilaitoksen olemassaolosta saimme, kun kyläläiset olivat järjestäneet tervetuliaisjuhlat suomalaisille vierailijoille. Jälkeenpäin kuulin, ettei Devichourin ainoata kastitonta perhettä ollut kutsuttu mukaan.

4KEHITYSMAAT

Terminä kehitysmää loo mielikuvan tietynlaisesta valtiosta. Tähän mielikuvaan usein liitetään tiettyjä negatiivisiksi koettuja ominaisuuksia kuten köyhyys, alikehittyneisyys, poljetut ihmisoikeudet sekä kansalaisten epätoivo. Lisäksi jako tehdään yleensä välillä rikas pohjoinen – köyhä etelä.

Tällainen luokittelu ei kuitenkaan nykypäivän globaalissa maailmassa vastaa enää täysin todellisuutta. Koposen (2007, 30–31) mukaan kehitysmaiden luokittelussa keskeisimmällä sijalla ovat taloudellinen kehittyneisyys, yhteiskuntarakenne, historia ja kulttuuri sekä yhteiskunnalliset palvelut. Tällaisen luokittelun ongelmaksi kuitenkin nousee yksinkertaistaminen, sillä useiden vanhakantaisesti kehitysmaina pidettyjen valtioiden sisällä on suuria eroja kehityksessä. Esimerkiksi kahden suuren talousmahdin, Kiinan ja Intian pitäminen kehitysmaina perinteisessä mielessä ei ole järkevää, sillä globalisaation myötä alueiden valtioihin jako on vanhentunut. Esimerkiksi Kiina on ostovoimaltaan ja taloudelliselta mahdollisuudeltaan yksi maailman huomattavimpia ja vaikutusvaltaisimpia valtioita, jossa elää suuri ostokykyinen keski- ja yläluokka. Samalla Kiinassa on kuitenkin myös huomattava määrä ihmisiä, jotka elävät köyhyysrajan alapuolella. (Koponen 2007, 45).

Kehitysmaiden ja teollistuneiden maiden jaottelussa keskiössä on myös maiden läpikäymä historiallinen kokemus. Pohjoiset maat ovat läpikäyneet teollistumisen mukanaan tuoman historiallisen muutoksen, mitä ei kehitysmaina pidetyissä valtioissa ole ollut. Kehitysmaina pidetyissä valtioissa maatalouden osuus on edelleen suuri, eikä maatalous tai palvelutuotanto ole juurikaan teknillistynyt. Samaisissa valtioissa myös yhteiskunnalliset suhteet ja sosiaalinen turva painottuvat enemmän sukuun ja lähiverkostoihin kuin valtiolliseen apuun, niin kuin teollistuneissa maissa. (Koponen 2007, 46–47).

Wilska, von Bonsdorff, Lahtinen & Rekola (2004, 16) toteavatkin, että vaikka kehitystymä termin käyttö on ongelmallista, on luokittelua silti tehtävä, sillä muuten eri maiden ja erilaisten olosuhteiden tarkastelu on todella vaikeaa. Selkein tällaisen luokittelun mittaristo on YK:n inhimillisen kehityksen indeksi. Inhimillisen kehityksen indeksissä maat luokitellaan korkean, keskitason ja alhaisen inhimillisen kehityksen luokkiin. Indeksiin vaikuttavat asukkaiden oletettu elinikä, koulutustaso ja bruttokansantuote henkeä kohden. Nepal on viimeisin sijoitus inhimillisen kehityksen indeksissä on sijalla 138 (Yhdistyneet kansakunnat, 2011).

5 MIKÄ KEHITYSYHTEISTYÖ?

Kehitysyhteistyöstä puhuttaessa termistö on monenkirjavaja useita termejä käytetään päällekkäin. Ulkoasiainministeriön kehitysviestinnän (2011) kehitysyhteistyö tarkoittaa kehitykselle suotuisien olosuhteiden vahvistamista köyhimmissä maissa niin, että elinkeinot, investoinnit ja kaupan edellytykset paranevat ja talouskasvu olisi mahdollista. Kehitysyhteistyön yläterminä pidetään kehityspolitiikkaa. Kehityspolitiikalla tarkoitetaan kaikkea sellaista kansainvälisen ja kansallisen tason politiikkaa, jolla on vaikutusta kehitysmaiden asemaan. Kehitysyhteistyön lisäksi tällaisia osa-alueita on ainakin kauppapolitiikka sekä tuotanto- ja kulutustapojen muokkaaminen.

5.1 Apua vai yhteistyötä?

Termejä kehitysyhteistyö ja kehitysapu käytetään usein synonyymeina, vaikka niiden välillä on suuri merkityksellinen ero. Kehitysavusta puhuttaessa merkitys on yksipuolisempi ja antaa kuvan siitä, kuinka rikkaat valtiot auttavat köyhempiään hierarkkisesti, kun taas kehitysyhteistyö nähdään demokraattisena vuorovaikutuksena valtioiden kesken. Koponen & Seppänen (2007, 336–337) muistuttaa, että vaikka kehityspolitiikassa pyritään kansainvälisesti demokraattiseen vuorovaikutukseen, on kehitysyhteistyössä edelleen niin paljon hierarkkisuuden piirteitä, että on todenmukaisempaa puhua avustamisesta kuin yhteistyöstä. Tämä johtuu pitkälle siitä faktasta, että avun antaja käyttää resurssejaan työhön ja näin ollen pystyy määrittelemään työn suunnat. Kuitenkin tulee muistaa, että apusuhde on kaksipuoleinen ja myös avun vastaanottajalla on valtaa neuvotella varojen käytön ehdoista jossain määrin.

5.2 Kehityskaaliike

Kehitysyhteistyöstä puhuttaessa on puhuttava myös kehityskaaliikkeestä. Wallgren (2004, 13–14) toteaa yksikantaisesti suomalaisen kehityskaaliikkeen olevan yhtä kuin suomalaisten vapaaehtoisuuteen perustuvat epäitsekäät teot kansainvälisen oikeudenmukaisuuden puolesta. Kehityskaaliike ei siis pelkästään ole sen institutionaalinen ulottuvuus, kuten kehitysyhteistyö järjestöt, vaan myös kaikki ne yksittäisten ihmisten teot jotka auttavat kehitysmaita. Tällaista toimintaa voi olla vaikkapa reilun kaupan tuotteiden suosiminen ja rahan lahjoittaminen itselleen tärkeiksi kokemiin hankkeisiin kehitysmaiden hyväksi. Kehityskaaliike on osaltaan myötävaikuttanut valtiollisen kehitysyhteistyön syntymiseen.

6 SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖ

Suomen kehityspolitiikan tärkeimmät tavoitteet ovat köyhyyden vähentäminen sekä YK:n vuosituhattavoitteisiin pääseminen. Suomen kehitysyhteistyössä korostetaan oikeusvaltion, demokratian kestävän kehityksen kehittymistä sekä ihmisoikeuksia. Painopistealueina suomen kehitysyhteistyössä korostetaan koulutusta, ihmisarvoisen työn lisääntymistä, naisten ja lasten aseman parantamista sekä nuorisotyöttömyyden vähentämistä. Vuonna 2005 Eurooppa-neuvostossa tehtiin päätös, jonka puitteissa Suomi on sitoutunut antamaan 0,7 % bruttokansantulostaan kehitysyhteistyöhön vuoteen 2015 mennessä. (ulkoasiainministeriö 2011).

6.1 Miten Suomen kehitysyhteistyöpolitiikkaa toteutetaan?

Suomi toteuttaa kehitysyhteistyötä neljällä eri tavalla, jotka ovat valtioidenvälinen kahdenkeskeinen työ, EU:n tasolla tehtävä monen valtion välinen monenkeskeinen työ sekä kansalaisjärjestöjen kautta toteutettava kehitysyhteistyö. Kehitysyhteistyön lähtökohtana ovat yhteistyömaiden kehitysohjelmat. Näin ollen kehitysyhteistyö on muuttunut nykypäivään tultaessa yhä enemmän siihen suuntaan, että apua antavat maat neuvottelevat ja suunnittelevat kumppanuusmaiden kanssakehitysyhteistyötä yhdessä näiden tarpeet huomioon ottaen. (Ulkoasiainministeriö, 2007).

Monenkeskisessä yhteistyössä apu kulkee YK-järjestöjen ja kansainvälisten rahoituslaitosten avulla. Tämä on noin neljäsosa kaikesta Suomen tekemästä kehitysyhteistyöstä. EU on maailman suurin yksittäinen kehitysyhteistyön tekijä. Suomen kehitysyhteyden suunnatusta budjetista noin viidesosa menee **EU:n kautta. Kahdenvälisessä yhteistyössä** Suomi toimii suoraan yhteistyössä kumppanuusmaiden kanssa ilman välikäsiä, rahoittaen ja koordinoiden maiden omia kehitysohjelmia. **Kansalaisjärjestöjen** kautta toteutettava kehitysyhteistyö on suunniteltu tukemaan julkista kehitysyhteistyötä. (Ulkoministeriö 2011).

6.2 Suomen kehitysyhteistyön määrärahat vuodelle 2011

Ulkoasiainministeriön (2011) mukaan Suomen kehitysyhteistyön määrärahat vuodelle 2011 ovat yhteensä 1074 miljoonaa euroa. Tästä varsinaiseen kehitysyhteistyöhön satsataan 834,5 miljoonaa euroa ja jäljelle jäävä osuus käytetään ulkoministeri-

ön/kehitysyhteistyön hallintamenoihin, EU kehitysyhteistyöbudjettiin, pakolaisten vastaanottoon, maksuosuuksiin muille kansainvälisille järjestöille sekä muihin kehitysyhteistyöhön luettaviin menoihin. Vuoden 2011 määrärahojen osuus bruttokansantulosta on noin 0,56 % ja asukasta kohti kehitysyhteistyökuluja tulee noin 200 euroa.

6.3 YK:n vuosituhatavoitteet

Vuonna 2000 Yhdistyneet kansakunnat allekirjoitti julistuksen, joka on poliittinen sitoumus jäsenvaltioiden kesken. Julistuksen tarkoituksena on vuoteen 2015 mennessä onnistua;

- Puolittamaan nälässä ja äärimmäisessä köyhyydessä elävien määrä
- Saada kaikki lapset peruskoulutuksen piiriin
- Tehdä sukupuolista tasa-arvoisia kaikilla koulutusasteilla
- Pudottaa alle viisi vuotiaiden kuolleisuus yhteen kolmannekseen nykyisestä
- Vähentää äitiyskuolleisuutta kolmella neljänneksellä
- Vähentää kaikkien merkittävien tautien, kuten hi-viruksen ja malarian leviämistä
- Tukea kestävästä kehityksestä ja lisätä puhtaan juomaveden saatavuutta vähintään puolelle niistä ihmisistä, joilla sitä ei tällä hetkellä ole
- Luoda globaalia kumppanuutta kehitykselle.

Tällä globaalilla kumppanuudella tarkoitetaan niiden teollisuusmaiden toimia, jotka voivat parantaa kehitysmaiden asemaa. Tällaisia toimia ovat kehitysrahoitus, oikeudenmukainen kauppasääntöjen kehittäminen, kehitysmaiden velkojen helpottaminen, lääkkeiden saatavuuden parantaminen ja tietotekniikan saattaminen kehitysmaille.

(YK 2000)

Suomi määrittelee omiksi vahvuuksikseen kehitysyhteistyössä koulutuksen, terveyden edistämisen, viestintä- ja ympäristötekniikan sekä hyvän hallinnon. Suomalaisen kehitysyhteistyön tavoitteena on vähentää avun hajanaisuutta sekä lisätä koordinoitua toisten avunantajamaiden ja järjestöjen kesken. Selonteon kehitysyhteistyön johdonmukaisuudesta ja vaikuttavuudesta antaa hallitus. (Ulkoasiainministeriö 2011).

7 KANSALAI SJÄRJESTÖJEN KAUTTA TOTEUTETTAVA YHTEISTYÖ

Suomen valtion tuki kansalaisjärjestöjen kautta toteutettavalle kehitysyhteistyölle on vuonna 2011 noin 88 miljoonaa euroa (Ulkoasiainministeriö 2011). Suomalaisen kansalaisjärjestöjen kehitysyhteistyön ohjenuorana toimii ulkoasiainministeriön kansalaisjärjestölinjaus vuodelta 2006. Valtionavustusta saavien kansalaisjärjestöjen kehityshankkeiden on toimittava samalta arvopohjalta Suomen valtion kehityspolitiikan ja YK:n vuosituhattavoitteiden kanssa. Järjestöt itse valitsevat toimintakenttensä sekä yhteistyökumppaninsa näiden raamien sisästä. (Valtiontalouden tarkastusvirasto 2008).

Noin kolmesataa suomalaista kansalaisjärjestöä toimii kehitysyhteistyön piirissä, joko niin että ne toteuttavat hankkeita tai toimivat kehitysviestinnässä. Kansalaisjärjestöjen kautta toteutettavan kehitysyhteistyön hyötyjä ovat kansalaisyhteiskuntien välinen suora kanssakäyminen ja oma-aloitteisuus. (Kehityspoliittinen ohjelma 2007, 34). Kontisen (2004, 44–45) mukaan tällainen toiminta tasa-arvoistaa kehitysyhteistyötä, sillä pohjoisen kehitysyhteistyöjärjestöt eivät näyttäydy suurina ja kasvottomina toimijoina, vaan vaikuttaminen on inhimillisempää. Usein myös avunkohteiden kuva länsimaalaisesta ihmisestä muuttuu, sillä toisin kuin suurissa hankkeissa, pienten kehitysyhteistyöjärjestöjen työntekijät elävät paikallisten tapaan samanlaisissa olosuhteissa.

Pienten järjestöjen hanketoiminnassa on myös haittapuolia, sillä vahvat henkilökohtaiset siteet saattavat aiheuttaa sen, että hanke jää ulkopuolisten toimijoiden ulottumattomiin sekä aiheuttaa ristiriitoja eri toimijoiden kesken. Vaikka henkilökohtaiset suhteet helpottavatkin toimintaa, ne voivat samalla estää hankkeen läpinäkyvyyttä ja tiedottamista, muutaman ihmisen hoitaessa hankkeeseen liittyvät päätökset. Erityisen ongelmalliseksi tällainen toimintaa koituu silloin, kun hanke on vain yhden ihmisen käsissä Suomessa. Jos tällainen henkilö ei syystä tai toisesta pysty tai jaksakaan enää toimia hankkeessa, on vaarana että koko toiminta pysähtyy. (Kontinen 2004, 47).

Suomen valtio on myöntänyt tukea yhdelletoista kumppanuusjärjestölle vuodesta 2003. Nämä kumppanuusjärjestöt ovat pitkäaikaisia toimijoita, jotka valtio on todennut luotettaviksi. Fida International ry, Frikyrkligsamverkan, Kirkon Ulkomaanapu, Pelastakaa lapset ry, Plan Suomi Säätiö, Punainen Risti, Solidaarisuus, Suomen Ammattiliittojen Solidaarisuuskeskus, Suomen Lähetyseura, Suomen World Vision ja Vammaisjärjestöjen kehitysyhteistyöyhdistys FIDIDA ry saavat tukea kumppanuus-

järjestelmän kautta. Kumppanuusjärjestöjen tuki on enemmän kuin puolet koko kehitysyhteistyön rahoituksesta. (Ulkoasiainministeriö 2011). Lisäksi ulkoministeriö antaa tukea suoraan kolmen eri säätiön kautta kehitysmaiden omien järjestöjen hankkeille, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin, ympäristöön tai vammaistyyöhön. Näiden ohella toimintatukea saa lähes kolmensadan pienemmän järjestön yhteenliittymä Kehitysyhteistyön Palvelukeskus Kepa. (Ulkoasiainministeriö 2011).

7.1 Kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen

Yksi oleellinen tehtävä kansalaisjärjestöjen kautta toteutettavalla kehitysyhteistyöllä on kohdemaiden kansalaisyhteiskunnan kehittymisen vahvistaminen. Kansalaisyhteiskunnan tehtävänä ovat voimaannuttaa kohdemaan kansalaiset aktiivisiksi toimijoiksi omassa yhteiskunnassaan. Kansalaisyhteiskunnan roolia pidetään Suomen kehitysyhteistyössä ensiarvoisen tärkeänä. Yhteiskunnallisesti aktiivisten toimijoiden nähdään olevan avainasemassa kansalaisoikeuksista tiedottaessa. Erityisesti heikoimman väestöosan äänen kuuluville saattaminen ja yhteiskunnallinen osallistaminen nähdään kansalaisyhteiskunnan tehtävänä. (Ulkoasiainministeriö 2010, 15).

Kansalaisjärjestöillä on oma kansainvälinen yhteistyöelin CIVICUS, joka kartoittaa kansalaisyhteiskuntien tilaa eri indikaattorien avulla. Indikaattorit on jaettu neljään eri ulottuvuuteen. Ensimmäinen ulottuvuus on **kansalaisyhteiskunnan rakenne** sisältäen osallistumisen, keskinäisen yhteistyön, järjestäytymisen asteen ja voimavarat. Toinen ulottuvuus on **toimintaympäristö** sisältäen poliittisen toimintaympäristön, perusoikeudet ja vapaudet, laillisuuden asteen, valtion ja sen kansalaisten suhteen, sosiokulttuurillisen kontekstin sekä yksityisen sektorin suhteen kansalaisyhteiskuntaan. Kolmas ulottuvuus on **arvot** joihin indikoidaan kansanvalta, hallinnon läpinäkyvyys, suvaitsevaisuus, sukupuolten tasa-arvo, köyhyyden poistaminen, ekologisuus sekä väkivallattomuus. Neljäntenä ulottuvuutena CIVICUS arvioi yhteiskunnan **vaikuttavuuden**, johon sisältyvät julkiseen politiikkaan vaikuttaminen, valtion ja yksityisen sektorin vastuullisuus, yhteiskunnan intresseihin vastaaminen, kansalaisten voimaannuttaminen sekä yhteisöllisten tarpeiden tyydyttäminen. (Kehityspoliittinen kansalaisyhteiskuntalinjaus 2010, 9).

Tuorein CIVICUS raportti Nepalista on vuosilta 2003–2006, joten tulokset eivät ole enää täysin ajan tasalla. Raportissa Nepalin kansalaisyhteiskunnan tilan todetaan ole-

van keskinkertainen, kansalaisyhteiskunnan rakenteen ja arvojen saadessa 1.7 pistettä ja vaikuttavuuden ja toimintaympäristön jäädessä 1.3 pisteeseen, kolmen pisteen ollessa maksimi. Raportti suosittelee kansalaisten tietoisuuden kasvattamista heidän omista oikeuksistaan, kehittää kansalaisjärjestöjen ja liikkeiden sisäistä toimintaa, lisätä hallinnon läpinäkyvyyttä ja työtä kansalaistoimijoiden kanssa sekä lisätä paikallisuutta. (Dahal&Timsina 2006).

Periaatteessa pelkkä lukemisen opettaminen nuorille on sosiaalityötä. Ja hallituksen toiminnan opettaminen. Kuinka se toimii ja että meidän tulisi auttaa hallitusta ja hallituksen meitä, tämän kylän tasolla. Myös nuorten osalta. Menneisydessä nuoret eivät tienneet miten hallinto toimii. Nyt me ainakin tiedämme kuinka vaatia oikeuksiaamme ja kuinka toimia yhteistyössä hallinnon kanssa. – Haastateltava 2.

Kehityspoliittisen kansalaisyhteiskuntalinjauksen (2010,11) mukaan kansalaisjärjestöjen kautta toteutettava kehitysyhteistyön tehokkain tapa kansalaisyhteiskunnan edistämiseen myös kohdemaassa, sillä suorat kontaktit paikallisiin kumppaneihin nopeuttavat tulosten saamista. Suomen kehitysyhteistyön tavoitteena kansalaisjärjestöjen kautta on lisätä kansalaisyhteiskunnan toimijoiden toimintakykyä, tukea vaikuttamista ja vuoropuhelua, pyrkiä luomaan lisää kansalaistoiminnan mahdollistavia olosuhteita sekä kehittää taloudellista toimeliaisuutta. Suomalaiset kansalaisjärjestöt ovat tukeneet paikallisten vastuunottoa ja voimaannuttamista esimerkiksi siirtämällä toimintansa hallinnollisia painopisteitä kohdemaahan.

7.2 Kehitysyhteistyön palvelukeskus

Kehitysyhteistyön palvelukeskus eli Kepa on aatteellisesti ja poliittisesti sitoutumaton noin kolmensadan suomalaisen kehitysyhteistyöjärjestön yhteenliittymä, joka saa ja jakaa ulkoministeriöltä saatua kehitysyhteistyötukea. Sillä on myös omaa varainhankintaa. Kepa on myös Suomen johtava järjestöasiantuntija kehityspoliitikassa. Se järjestää koulutuksia sekä jakaa neuvoja niin suomalaisille kehitysmaajärjestöille kuin näiden kumppaneillekin. (Kehitysyhteistyön palvelukeskus 2011). Myös Mikkelin kehitysmaayhdistys kuuluu kehitysyhteistyön palvelukeskukseen.

8 SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖ NEPALISSA

Suomen kehitysyhteistyö painottuu kahdeksaan pitkäaikaiseen kumppanuusmaahan, joihin myös Nepal lukeutuu. Painopisteenä kumppanuusmaissa tuki on suunnattu kriiseistä selviytymiseen, olojen vakauttamiseen sekä suoraan humanitaariseen apuun. Lisäksi Suomi varautuu antamaan apua luonnonkatastrofien ja yhteiskunnallisten muutoksien tuomiin vaikeuksiin. (Global.Finland, 2010).

Ulkoministeriön kehitysviestintä Global.Finland (2011) listaa Nepalín kehityksen haasteiksi erityisesti maan eri osien eriarvoisuuden sekä eriarvoisuuden eri etnisten ryhmien kesken. Aliravitsemus on Nepalissa edelleen lasten suurin kuolinsyy jonka lisäksi huono sanitaatio, likainen vesi ja tietämättömyys sairauksista aiheuttavat tuhansia ripulikuolemia vuosittain. Naisten asema erityisesti syrjäseuduilla on edelleen todella heikko, vaikka terveystalvelut ovatkin parantuneet. Vain 44 prosenttia maan naisista osaa lukea ja väkivalta sekä seksuaalirikokset naisia kohtaan ovat yleisiä ongelmia. Naisten asema on kuitenkin kohentunut ja esimerkiksi perustuslakia säätävään kansalliskokoukseen on saatu sukupuolikiintiöt. Koulun aloittaa Nepalissa noin 80 % lapsista, joskin opetuksen taso on vaihtelevaa luokkakokojen kasvaessa liian suuriksi. Juomavesitilanne on parantunut, mutta kunnollinen wc on edelleen vain noin 31 % nepalilaisista.

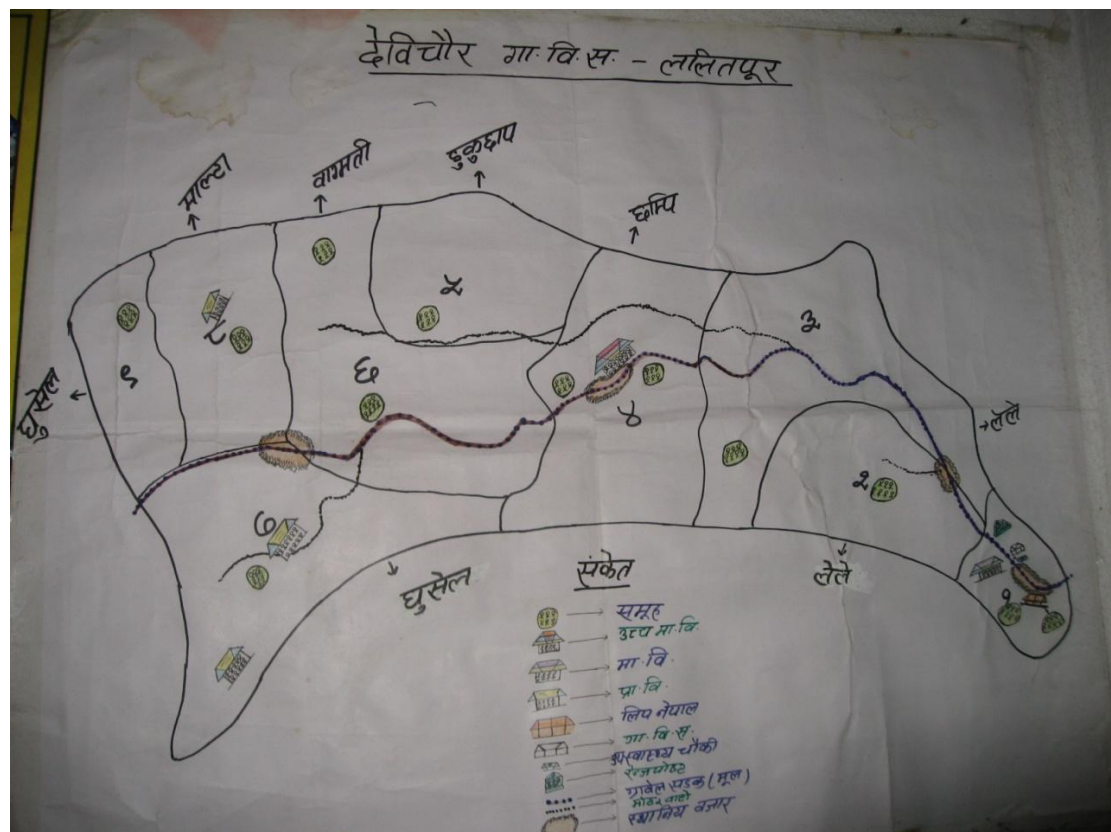
Ulkoasiainministeriön kehityspolitiikan (2011) mukaan Suomi keskittyy Nepalissa tukemaan opetus- ja luonnonvarasektoria, joista jälkimmäisessä erityisesti metsä- ja vesisektoria. Lisäksi painotetaan demokratiaa, ihmisoikeuksia sekä rauhanprosessin tukemista. Tavoitteena Nepalissa on kestävä taloudellinen, luonnontaloudellinen ja yhteiskunnallinen kehitys. Erityisesti sukupuolten välinen tasa-arvo ja yhteiskunnallinen tasa-arvo, sekä helposti syrjäytyvät ryhmät ovat keskiössä.

Opetussektorilla aloitettiin vuonna 2010 viisi vuotta kestävä uudistamisprosessi, jonka valmistelussa Suomi painotti ammatillisen koulutuksen kehittämistä Nepalissa. Maa-seudulla Suomi tukee vesi- ja sanitaatiohankkeita, joilla pyritään parantamaan asukkaiden elämänlaatua ja toimeentuloa, esimerkiksi rakentaen kastelujärjestelmiä ja vesisoja. Metsäsektorilla on aloitettu vuonna 2009 metsien investointihankkeita sekä erinäisiä ohjelmia karjanhoitoa ja metsänhoitajien kouluttamista varten. Näiden hankkeiden tukeminen jatkuu edelleen. Ympäristösektorilla on Itä-Nepalissa käynnistetty alueellinen jätteenkäsittelyhanke. Ympäristönhallintaan on luotu hallintomalleja sekä edistetty teollisuuden- ja työturvallisuuden käytäntöjä. Suomen kehitysyhteistyön

määrä rahallisesti mitattuna oli Nepalissa vuonna 2010 noin 12 miljoonaa euroa. (Ulkoasiainministeriö, 2011).

9 DEVICHOURL

Devichourin kunta (Devichour VDC eli Village Development Committee) sijaitsee noin 22 km etelään Nepalin pääkaupungista Kathmandusta. Alueelle pääsy vaatii noin puolentoista tunnin matkanteon, jos käytettävissä on moottoripyörä tai maastoauto. Koko alueen pinta-ala on 1036,96 hehtaaria ja väkimäärä on 2733 asukasta 524 taloudessa. (CODEF 2010, 6). Devichourin VDC jaetaan yhdeksään erilliseen alueeseen eli wardiin pääsääntöisesti niin, että mitä suuremmiksi numerot tulevat, sitä heikompi kehityksen taso alueella on. Kunnan nimestä käytetään kahta kirjoitusasua, Devichour ja Devichaur.

KUVA 1. Devichourin alueen kartta

9.1 Etniset ryhmät ja kehitystilanne Devichourissa

Seuraavat tiedot ovat projektin aloittamisvaiheesta vuodelta 2010, jolloin CODEF suoritti Devichourin alueella täydellisen peruskartoituskyselyn haastattelemalla kaikki

kuntalaiset. CODEF:in toimittaman peruskartoituskyselyn (2010, 6-8) mukaan Devichourin alueen asukkaista 80,1 % ovat Tamangeja. Toisen suuremman etnisen ryhmän muodostavat Brahmanit/Chetrit, joita alueella on 19,5 % koko alueen väestöstä. Alueella on myös yksi (4 henkilöä) Dali heimoon kuuluva perhe. Päätulonlähteenä alueella ovat omavarainen maatalous ja karjanhoito. Huomattavaa on, että suurimman osan maatalouden töistä hoitavat naiset, miesten töiden ollessa lähinnä tavaran kuljettamista lähikylien markkinoille.

Lukutaito Devichourissa on prosentuaalisesti Nepalin keskiarvoa selkeästi heikompi. 43,3 % yli kuusivuotiaista kuntalaisista osaa lukea ja kirjoittaa koko maan keskiarvon ollessa 63 %. (CODEF, 2010, 6). Kouluja alueella on viisi, joista kolme on ensimmäisen asteen (Primary School) ja kaksi toisen asteen (Secondary School).

Omiin havaintoihini perustuen ehkä suurin yksittäinen ongelma alueella on juomaveden huono laatu. Paikalliset juovat hanavettä, mutta vesilähteet ovat suojaamattomia, taikka vesi saastuu matkalla lähteestä hanoihin. Tästä johtuen lavantauti, keltatauti sekä ripuli ovat yleisiä sairauksia alueella. (CODEF 2010, 7). Toinen suuri ongelma on koulutuksen ja tietotaidon puute. Vaikka paikallisilla on paljon halua kehittää aluettaan, ei keinoja siihen välttämättä ole.

10 KEHITYSYHTEISTYÖHANKE DEVICHOURISSA

Livelihood and Environmental Awareness (LEAP) projekti Devichourissa alkoi tammikuussa 2010. Sen ensimmäisessä vaiheessa suoritettiin kunnan (VDC) jokaisen talouden kattava peruskartoituskysely (baselinesurvey), jolla kartoitettiin kohdealueen lähtötilannetta. Peruskartoituskysely jaettiin kahteen osa-alueeseen, jotka ovat talous (economicsituation) sekä sosiaalinen ja terveydellinen puoli (physicalinfrastructure). Hankkeen kesto on tällä hetkellä kolme vuotta ja sen päättyy vuoden 2012 tammikuuhun, mutta hankkeen jatkorahoituksesta on keskusteltu.

Peruskartoituskyselyn pohjalta CODEF antoi seuraavanlaisia suosituksia projektin eteenpäinviemiseksi:

- Hankkeessa tulisi keskittyä sosiaalisuuden vahvistamiseen ja asukkaiden tulisi itse keskittyä ratkaisemaan omia ongelmiaan yhdessä.

- Devichourin alueen työllisyyttä tulisi kehittää ja alueen tulisi suuntautua Kathmanduun työllisyyden lisäämiseksi.
- Devichourissa on paljon luonnonvaroja, joita ei hyödynnetä. Hankkeessa tulisi selvittää, miten näitä varoja voitaisiin käyttää tulotason lisäämiseen. Samaten koulutuksia omien varantojen käyttöön tulee järjestää.
- Suuri osa alueen miespuolisesta väestöstä on työtöntä. Näitä miehiä tulisi kyetä kouluttamaan aktiiviseksi osaksi väestöä. Yrittäjyyttä tulee markkinoida ja tukea.
- Devichourissa on mahdollisuuksia myös turismin kehittämiseen. Tällä saataisiin myös hankittua varoja paikalliselle väestölle. (CODEF 2010).

kuva 2 Näkymä Devichourin kuudennelta Wardilta

Projektisihteerin mukaan Devichourin alue valittiin hankealueeksi sen vuoksi, että kylä on Kathmandun laakson köyhimpiä alueita ja alueen väestöstä yli 85 % väestöstä kuuluu Tamangien yhteisöön. Tärkeimmiksi kehityskohteiksi hän näkee infrastruktuurin, logistiset ongelmat sekä terveyden ja hygienian puutteen. Lisäksi hankkeessa pitäisi hänen mielestään tukea tulonhankintaa ja niihin liittyviä taitoja, opetustyötä, luonnollisten resurssien käyttöä, kuten metsänhoitoa ja niistä saatavia tulonlähteitä: hänen mielestään Devichourin maasto on hyvin haasteellista viljelyyn ja tietotaitoa tällaisten alueiden käyttöön pitää lisätä.

Kenttäkoordinaattori on samoilla linjoilla Devichourin suhteen. Hän muistuttaa että Devichour on eniten Tamang-yhteisön jäseniä Kathmandun laakson alueella ja toteaa, että monesti Tamangit yhteisönä ovat jääneet jälkeen muun Nepalín kehityksestä. Esimerkkeiksi hän nostaa koulutuksen ja yhteisöllisyyden vähyyden Devichourin alueella. Tärkeimpiä kehityskohteita hänen mielestään ovatkin juuri ihmisten tietotaidon lisääminen ja koulutus. Lisäksi koulutus tulonhankintakeinojen lisäämiseen on hänen mielestään ensisijainen kehittämisen kohde.

Mikkelin kehitysmaayhdistys ja CommunityDevelopment Forum ovat jakaneet hankkeen neljään eri sektoriin tai komponenttiin, jotka ovat tulojenhankinta, terveys- ja sanitaatio, naisten aseman parantaminen sekä ympäristö.

10.1. Hankkeeseen osallistuvat tahot

Kyläkehityshankkeessa toimivat Mikkelin kehitysmaayhdistys, jolle on myönnetty Suomen ulkoasiainministeriön avustus. Nepalilaisena yhteistyökumppanina toimii nepalilainen kansalaisjärjestö CommunityDevelopment Forum, lyhennettynä CODEF. Lisäksi suomalaisena yhteistyökumppanina hankkeessa on Mikkelin ammattikorkeakoulu, josta lähetetään kaksi eri alojen harjoittelijaa Nepaliin joka vuosi.(Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011).

Työnjako projektissa jakautuu pääsääntöisesti niin, että suurimman osa kenttätystä hoitaa CODEF omien työntekijöidensä kautta. KEMA hoitaa rahoitusta ja osallistuu projektin suunnitteluun niin budjetin kuin projektin suuntaviivojenkin osalta. Lisäksi suomalaiset harjoittelijat osallistuvat kenttätööhön CODEFIN työntekijöiden kanssa. KEMA tekee monitorointimatkoja Nepaliin, sekä kerää varoja projektia varten. Suomesta tuleva rahoitus jakaantuu ulkoasiainministeriön ja KEMAN itse keräämien varojen kesken niin, että ulkoasiainministeriö rahoittaa hanketta vuodessa noin 50000eurolla ja KEMA Ry kerää itse noin 5000 euroa vuodessa. (Mikkelin kehitysmaayhdistys 2010). Vuonna 2011 ulkoasiainministeriö rahoitti hanketta 63 545 eurolla (ulkoasiainministeriö 2011).

Lisäksi hankkeessa tehdään yhteistyötä Nepalilain valtion sekä muiden alueella toimivien kansalaisjärjestöjen kanssa aina silloin kun se on mahdollista. Varsinkin itse organisoimme paljon koulutuksia kasvien viljelyyn ja karjankasvattamiseen toimien yhteistyössä muiden nepalilaisten järjestöjen ja vapaaehtoisten kouluttajien kanssa.

TAULUKKO 1. KEMA:n hanketiedot ulkoasiainministeriössä

Järjestö
Mikkelin Kehitysaayhdistys ry
Maa
Nepal
Kumppani
Community Development Forum, CODEF
Toimiala
Vesihuollon ja sanitaation opetus ja koulutus
Tavoitteet
Vahvistaa kyläläisten kykyä kylän kestäväan kehitykseen ja omaehtoiseen kehittämiseen.
Toiminnot
Järjestetään voimaannuttamiskoulutusta, organisoidaan kompostikäymälöiden ja niiden mallikappaleiden rakentaminen. Järjestetään terveysneuvontatoimintaa. Kehitetään tulonhankintatoimintaa.
Varaus 2012
58 764 €
Tuli 2011
63 545 €
Aiempi tuli
2010: 55 752 €

10.1.1 CODEF

CommunityDevelopment Forum (CODEF) on nepalilainen kolmannen sektorin kansalaisjärjestö, joka on perustettu vuonna 1999. Järjestö määrittelee toimintakentäkseen veden- ja sanitaation, yhteisöjen kehittämisen, ilmastonmuutoksen estämisen sekä sosiaalityön, johon kuuluvat sukupuolten tasa-arvo, ihmisoikeudet sekä muu sosiaalista hyvinvointia tukeva työ. Tällä hetkellä CODEF toimii kuudessa eri kehitysyhteistyöprojektissa eri puolella Nepalia. Organisaatiolla on lukuisia yhteistyökumppaneita Nepalilaisista kansalaisjärjestöistä suuriin kansainvälisiin toimijoihin.

Taulukko 2. CODEFin yhteistyökumppanit

UN Organization	INGO's	Bilateral Organization	National NGO's	Local NGO's	Government
UNICEF	Water Aid	SNV Netherlands	Nepal Water for Health(NEWAH)	Rural Awareness and Development Organization Nepal (RADO-Nepal)	Department of water supply and sewerage(DWSS)
WHO	Plan Nepal	European Union	KIRDARC	Pariwarta Nepal(Sunsari)	Department of local infrastructure Development (DOLIDAR)
UN Habitat	KEMA/ Finland	RWSSP- Western Nepal/Finland and Nepal Government		Lumbini Integrated Development Organization (LIDO) - Kapilvastu	Department of Irrigation (DOI)
	Feed back Ventures/India	SDC (Swiss Development Co-operation)		Rural Community Health and Development Center(RCHDC)- Arghakhanchi	
	Helvetas	ADB (Asian Development Bank)		Rural Community Development Center(RCDC)- Morang	
	Concern Worldwide-Nepal				
	Ecolabel Partnership				

10.1.2 Mikkelin kehityksmaayhdistys

Mikkelin kehityksmaayhdistys (KEMA) on pieni Mikkeliissä toimiva vapaaehtoisorganisaatio, jonka päämääräksi on kirjattu oikeudenmukaisuuden lisääminen Suomen ja kehitysmaiden välisessä kaupassa sekä Suomen kehitysyhteistyön laadun ja määrän kohentaminen. KEMA:n perustamisvuosi on 1986, jolloin Reilun kaupan edistämisen lisäksi haluttiin torjua myös ulkomaalaisvastaisuutta. KEMA on uskonnollisesti ja poliittisesti sitoutumaton järjestö. KEMA on toimintansa alusta lähtien kuulunut Maailmankauppojen liittoon (entiseltä nimeltään Kehityksmaakauppojen liitto). KEMA on myös Kepan (Kehitysyhteistyön palvelukeskus) jäsenjärjestö. Kehitysyhteistyöprojektien lisäksi KEMA järjestää näyttelyitä, seminaareja ja kulttuuritapahtumia. (Mikkelin Kehityksmaayhdistys).

Tällä hetkellä KEMA toimii aktiivisesti Devichourin kyläkehityshankkeessa, jolle ulkoasiainministeriö on myöntänyt avustusta vuosille 2010–2012. Suomessa yhteistyökumppanina toimii Mikkelin Ammattikorkeakoulu, josta tällä hetkellä projektissa on työskennellyt neljä opiskelijaa. Hankkeella on virallinen rahankeräyslupa. Ennen Nepalin projektia KEMA on ollut mukana kolmessa projektissa Tansaniassa, Kairoissa ja Keniassa. Näiden hankkeiden painopisteet ovat olleet kulttuurinvaihdossa, materiaalisessa avustuksessa, jätteen käsittelyssä sekä slummitöissä.(Mikkelin kehityksmaayhdistys 2011).

10.2 Hankkeen edistyminen

Tällä hetkellä LEAP Nepal hanke on toiminut Devichourissa lähes kaksi vuotta. Sen aikana CODEF ja Mikkelin kehitysmaayhdistys ovat saaneet aikaan merkittäviä muutoksia kunnan alueella. Vaikka aiheenani ei ole käydä tarkasti läpi hankkeen historiaa ja tämän hetkistä tilannetta, on kuitenkin hyvä luoda yleiskatsaus jo saavutettuihin asioihin.

10.2.1 Naisten aseman parantaminen

Perustettuja naisryhmiä on alueella 14. Naisryhmien kokoontumiskäytännöt on vakiinnutettu kertaan kuukaudessa ja jokainen näistä naisryhmistä kerää pienen määrän rahaa jäseniltään joka kuukausi. Lisäksi naisryhmiin on perustettu hätäapurahasto (emergencyfund), jonka tarkoituksena on toimia nopeana rahoituskeinona perheillä, joita kohtaa taloudellinen tai terveydellinen kriisi. Lisäksi naisryhmät ovat osallistuneet sosiaaliseen työhön ja hankkeen tulevaisuuden suunnitteluun. Ryhmien jatkuvuuden turvaamiseksi hankkeen jälkeen CODEF on järjestänyt koulutusta, joka on käsitelty ryhmien toimintamalleja ristiriitojen käsittelystä budjetointiin. Hankkeen aikana naisryhmät ovat saaneet kontakteja moniin viranomaisiin ja muihin järjestöihin, joiden kautta tukea on mahdollista saada myös jatkossa (Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011; Codef 2011, 6)

10.2.2 Terveyden huolto ja sanitaatio

Usean muunkin nepalilaisen hankkeen mallin mukaan myös Devichourissa on koulutettu vapaaehtoisia terveysneuvojia, jotka tekevät terveysvalistusta oman kylänsä (Ward) alueella. Terveysneuvojia toimii jokaisella kylällä yksi. Naisista koostuvan joukon koulutustaso on yleisesti heikko, kaikki heistä eivät esimerkiksi osaa lukea tai kirjoittaa. Hankkeessa on päätetty antaa luku- ja kirjoitustaito-opetusta paikallisen opettajan avulla. Lisäksi naisille on toimitettu virka-asut, kuumemittarit ja lastenva'at. (Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011).

Tämän lisäksi naisryhmät ovat kampanjoineet luontoon ulostamista vastaan ja esimerkiksi 4.wardin alueella kaikilla kyläläisillä on mahdollisuus käyttää ainakin tilapäistä wc:tä. Myös poliorokotetta on pyydetty kylän lapsille ja terveysasemia on siivottu

talkoovoimin, joihin myös miehet ovat osallistuneet. Kiinnostus savuttomiin uuneihin on lisääntynyt paikallisten saatua tietoa savun haitallisista terveysvaikutuksista. KEMA lähettää loppuvuonna 2011 alueelle suomalaisen lääkärin kouluttamaan terveysneuvoja. (Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011).

Kylän vedenjakelujärjestelmää on parannettu kuudella pienimuotoisella korjausprojektilla, joista yksi oli kesäkuun loppuun mennessä saatu päätökseen. Näihin talkoisiin ovat osallistuneet lähes kaikki vedenjakelujärjestelmän piirissä olevat, ja huomattavaa on, että kaikkia projekteja on johtanut nainen. Lisäksi kyliin on perustettu vedenkäyttökomiteoita (water management committee), jotka huolehtivat veden laadusta. Ekokäymälöitä kylän alueelle on rakennettu kesäkuun loppuun mennessä 52. Näistä käymälöistä kerättyä virtsaa on käytetty onnistuneesti lannoitteena. (CODEF 2011; Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011).

10.2.3 Ympäristö

Ekokäymälöiden lisäksi kouluissa on järjestetty ympäristökasvatusta ja perustettu ympäristökerhoja, jotka huolehtivat koulun siisteydestä sekä välittävät tietoa vanhemmilleen. Lisäksi lapsille on järjestetty erilaisia tapahtumia ja kilpailuja ympäristöön liittyen. Naisryhmien tienraivauskampanjat ovat helpottaneet liikkumista kylien välillä. Tienraivaustalkoisiin on osallistunut 257 kyläläistä, joista naisia on ollut 15. (Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011).

KUVA 3. Tienraivausta 3. Wardin alueella

10.2.4 Tulojenhankinta

Viljelyä on monipuolistettu taimien ja siemenien jakamisen avulla. Kyläläiset maksavat taimista ja siemenistä pienen summan, joka sijoitetaan hankkeessa eteenpäin. Inki-kivääriä, sitrushedelmiä ja monia muita kasveja on alettu koeviljelmään tulojen saamisen lisäämiseksi. Niin ikään mehiläisviljelijöiden toimintaa on tehostettu tukemalla maanviljelyä yhdellä neljännesosalla koituvista kuluista. CODEF on järjestänyt maa-perään ja karjanhoitoon liittyviä koulutuksia eripuolella kunnan aluetta. Kuntalaiset ovat osoittaneet kiinnostuksen vastaavanlaisiin koulutuksiin myös jatkossa. Myös bri-kettilämmikkeiden valmistusta ja pienimuotoisen ekoturismin aloittamista on kartoitettu. KEMA:n vierailuryhmä maaliskuussa 2011 toimi pioneirihankkeena ekoturismille. (Mikkelin kehitysmaayhdistys 2011; Karhu 2011).

Vaikka hankkeessa on saatu paljon aikaan, riittää tekemistä myös jatkossa. Devichourin kunta on laaja hallintoyksikkö, jonka sisälläkin asukkaat ovat edelleen hyvin eriarvoisessa asemassa. Jos hanke ei saa jatkorahoitusta, päättyy toiminta vuoden 2012 loppuun.

11 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Nuorten devichourilaisten miesten asema ei ole helppo. Koulua voi käydä yläasteelle (Secondary School) saakka omassa kunnassa, eikä ansaintamahdollisuuksia kunnan alueella tunnu juuri olevan. Usein nuoret miehet lähtevätkin koettamaan onnea Kathmanduun, jonka työllisyystilanne on todella kurja, taikka ulkomaille paremman elämän toivossa. Devichouriin jääneet miehet jäävät valitettavan usein työttömiksi ja päivät täyttyvät helposti alkoholin käytöllä ja uhkapelaamisella. (Codef 2010).

11.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimukseni tarkoituksena on yhdeltä kulmalta avata kehitysyhteistyön kohteena olevien maailmaa. Miten kehitysyhteistyö heidän silmissään näyttäytyy ja kuinka he itse kokevat voivansa vaikuttaa siihen. Aiheen raja-
aus juuri nuoriin miehiin juontaa juurensa LEAP Nepal hankkeesta, sillä hankkeen sisällä on tarve osallistaa myös nuoret miehet mukaan toimintaan.

Tutkimus on tehty aineistolähtöisesti ja keskittyy tutkimaan kokemusta. Työn viitekehystenä toimii Suomen tekemä kehitysyhteistyö Nepalissa, johon nuorten miesten kokemuksia ja näkemyksiä verrataan. Tutkimuksessa voidaan nähdä myös kehittämistutkimuksen piirteitä, sillä siinä hahmotellaan nuorisoryhmien käyttötarkoituksia tulevaisuudessa. Pääsääntöisesti tutkimus on kuitenkin tehty kartoittamaan tutkimukseen osallistuneiden nuorten miesten kokemuksia ja näkemyksiä toiminnasta. Päättötutkimuskysymykseni on nuorten miesten kokemus kehitysyhteistyöstä heidän kuntansa alueella.

Kokemuksen tutkimisessa tavoitteena on havainnoida ja jäsentää muiden ihmisten kokemuksia tutkittavana olleen asian piiristä. (Jyväskylän yliopisto 2011) Tutkimukseni tulokset ovat johtopäätöksiä nuorten miesten mielipiteistä. Nuorten miesten näkökannat kertovat heidän omista arvoistaan ja näkemyksistään, ja näin ollen johtopäätösten tekeminen pohjautuu koko tutkimusaineiston kokonaisvaltaiseen yhteenvehtoon. Eskola & Suoranta (2005, 14–16) huomauttaa, että silloin kun on kyse empiiristen ilmiöiden tutkimisesta, on laadullisia menetelmiä pidettävä pohjatyökaluina. Myös osallistujien ja tutkittavien näkökulma nousee usein keskiöön laadullisessa tutkimuksessa.

Tutkimukseni on kvalitatiivinen eli toisin sanoen laadullinen tutkimus. Laadullisen tutkimuksen lähtökohtana on todellisen elämän kuvaaminen, perustuen siihen oletukseen, että todellisuus on moninainen. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa koetetaan nähdä tutkimuskohde mahdollisimman kokonaisvaltaisena. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 152). Omassa tutkimuksessani haluan painottaa juuri kokonaisvaltaisuutta, sillä hankkeen eteenpäinviemisessä ei varmasti ole vain yhtä oikeaa tapaa

11.2 Tutkimuksen toteutus

Oltuani noin kuukauden verran Nepalissa päätin tehdä opinnäytetyöni juuri näiden nuorten miesten näkökannoista hankkeeseen ja kehitysyhteistyöhön liittyen. Tutkimuksen rajaaminen nuoriin miehiin juontaa juurensa LEAP-Nepal hankkeen tarpeesta osallistaa myös nuoria miehiä toimintaan. Tutkimusta varten haastattelin helmikuun ja maaliskuun aikana viittä nuorisoryhmien jäsentä heidän näkemyksistään siitä, *kuinka kyllä tulisi kehittää, kuinka kehitysyhteistyö on näkynyt Devichourin alueella ja kuinka*

oma hankkeemme on onnistunut tähän mennessäsekä miten sitä voisi kehittää? Tämän lisäksi haastattelin LEAP hankkeen projektijohtajaa sekä kenttäkoordinaattoria toiminnan onnistumisesta ja nuorisoryhmien tulevaisuudesta. Jokaiselle haastateltavalle kerrottiin, että haastattelua käytetään opinnäytetyössäni.

Tutkimus toteutettiin aineistolähtöisesti, joten suoritin haastattelut ennen teoriapohjan valitsemista työhöni. Olin muotoillut rungon haastatteluihin (ks. Liite 1), mutta haastattelujen kuluessa halusin antaa ihmisten puhua myös vapaasti heitä kiinnostavista aiheista. Haastattelujen tutkimusmenetelmää voidaan näin ollen pitää puolistrukturoidun- ja teemahaastattelun välimallina. Lisäksi viittaan muutamissa kohdin myös omiin havaintoihini Devichourin kunnasta ja projektin kohteista. Kun haastattelujeni aiheet kuitenkin korreloivat niin suoraan Nepalissa tehtävään kehitysyhteistyöhön, päätin peilata haastattelujeni antia Suomen kehitysyhteistyön toteuttamiseen Nepalissa. Lisäksi tarkoitukseni on verrata paikallisten nuorten miesten näkemyksiä myös hankkeen omiin tavoitteisiin ja hanketyöntekijöiden näkemyksiin.

Kaikki pyydetty henkilöt suostuivat haastatteluihin ja olivat otettuja siitä, että juuri heidän mielipidettään kysytään. En kohdannut ärtymystä tai ylimielisyyttä haastatteluja tehdessä, paremminkin päinvastoin, sillä kysyessäni hankkeen ongelmakohtia vastaaminen tuntui olevan kaikille haastateltaville vaikeaa. Ehkä kyse on aasialaisesta kulttuurista, jossa harvoin sanotaan mitään kielteistä, varsinkaan länsimaalaiselle ihmiselle. Haastateltavien anonymisuus on ratkaistu nimeämällä heidät vain haastateltaviksi. Koska kyseessä on julkinen hanke, koen kuitenkin, että hankkeen työntekijöiden mielipiteet voidaan ilmaista heidän omien työnimikkeidensä alla. Molemmilta on toki kysytty suostumus tähän.

112.1 Haasteita haastattelujen toteuttamisessa

Erääksi ongelmakohtaksi muotoutui haastatteluiden toteuttaminen. Tein haastattelut kahta eri tulkkia käyttäen englanniksi. Hankalaksi osoittautui haastattelujen autenttinen tallentaminen ja niiden tarkkuus sillä monesti tuntui siltä, että haastateltava vastasi hyvinkin pitkän kaavan kautta, niin tulkki käänsi kaiken muutaman sanan lauseeksi. Yritin kertoa, että haluaisin mahdollisimman sanatarkan käännöksen, mutta usein turhaan. Tähän tietenkin vaikuttaa niin oma kuin myös tulkin englanninkielen taito ja huima kulttuuriero suomalaisten ja nepalilaisten välillä.

Lisäksi on ymmärrettävää, että vaikka hanke toimii hyvin pitkälle yhteistyössä paikallisten kanssa, eivät kaikki kyläläiset vielä tähän mennessä tienneet siitä kovinkaan paljoa. Näin ollen jotkut haastatteluista jäivät aika ontoiksi. Myös haastateltavien kärsivällisyydessä näytti välillä olevan hieman ongelmia, eikä keskittymiskyky oikein aina riittänyt vastaamaan niin tarkasti kuin olisin toivonut.

11.2.2 Haastatteluihin osallistuneet

Haastatteluihin osallistui viisi Burunchuli Youth Clubin jäsentä sekä kaksi hanketyöntekijää. Nuorten miesten ikäjakauma oli 20 ikävuodesta aina 30 ikävuoteen saakka.

Haastateltava 1 oli juuri liittynyt nuorisoryhmän jäseneksi. Hänen mielestään kyläläisten tulisi tehdä asioita enemmän yhdessä, jotta kylä saataisiin kehittymään. Hän oli erityisen huolissaan luonnon tilasta Devichourin alueella.

Haastateltava 2 valittiin nuorisoryhmän johtajaksi hänen kehitysyhteistyökokemuksensa ansiosta. Burunchuli Youth Clubin lisäksi hän toimi Nepalín Tamang-järjestön paikallisena koordinaattorina sekä Samjhauta Nepal-järjestön paikallisosaston johdossa. Häntä huolestutti erityisesti nuorten syrjäytyminen.

Haastateltava 3 Toimi sihteerinä Burunchuli Youth clubissa. Lisäksi hän toimi vapaaehtoisesti koulujen kehittämiseen tarkoitetussa toimikunnassa. Hänen mielestään nuorisoryhmän toimintaan haasteita loi erityisesti se, etteivät ryhmän jäsenet pysyneet Devichourissa, vaan lähtivät muualle töihin. Hänen mielestään ryhmän tulisi saada nuorempi sukupolvi innostumaan toiminnasta sen jatkuvuuden turvaamiseksi.

Haastateltava 4 tuli mukaan toimintaan silloin, kun kutsuimme nuoret paikalle ensimmäistä kertaa. Hän on aikaisemmin ollut mukana kylän kehittämistä pohtivassa toimikunnassa. Lisäksi hän oli toiminut myös Samjhauta Nepal-järjestössä aiemmin.

Haastateltava 5 Ei ollut enää ryhmän jäsen. Hän oli muuttanut muutamia vuosia sitten Pokharan kaupunkiin opiskelemaan, mutta palannut asumaan Devichouriin jokin aika

sitten. Hänen mielestään nuorempien olisi aika ottaa vastuu ryhmästä nyt, kun alkupe-
räiset jäsenet alkavat vanhenemaan.

Lisäksi haastattelin LEAP Nepal hankkeen kenttäkoordinaattoria sekä projektinjohta-
jaa, pääpainon ollessa kuitenkin nuorissa miehissä. Hankkeessa toimivien mielipiteillä
tuetaan nuorten miesten näkökantoja tai vastaavasti esitetään toisenlaisenlaista näke-
mystä.

12 TULOKSET

Tulososiossa haastattelujen antamat tulokset ovat jaettu alaotsikoihin haastatteluissa
esiin nousseiden teemojen mukaisesti. Lisäksi myös hankkeessa työskentelevien kent-
täkoordinaattorin ja projektinjohtajan mielipiteitä käytetään tukemaan nuorten miesten
mielipiteitä tai vastaavasti esittämään toisenlaista näkemystä kyseessä olevista asiois-
ta.

12.1 Nuorisoryhmät

Kolmen työskentelykuukauden aikana tehtäviäni Nepalissa olivat niin kahden nuoriso-
ryhmän perustaminen, kahden koululaisten ympäristökerhon perustaminen ja koulut-
taminen yhdessä työparini kanssa, kummivierailun järjestäminen Mikkelin kehitys-
maayhdistyksen jäsenille sekä naisryhmien toimintaan osallistuminen ja raportointi
kokouksista eteenpäin, niin KEMALLE kuin CODEFILLEKIN. Opinnäytetyöni ai-
heena ei kuitenkaan ole työni onnistuminen Devichourissa, vaan nuorisoryhmien jä-
senten näkemykset hankkeesta ja sen tulevaisuudesta. Siksi näenkin tärkeäksi esitellä
nuorisoryhmien perustamisen ja toiminnan laajuuden.

12.1.1 Youthclubs

Kun aloitimme työmme nuorisoryhmien aikaansaamiseksi, tarkoituksemme oli saada
aikaan kaksi erillistä ryhmää. Olin suunnitellut ryhmien ikähaarukaksi noin 12 vuo-
desta aina 25 ikävuoteen saakka, mutta todellisuudessa osallistujien ikä vaihteli noin
20 vuodesta aina 40 ikävuoteen. CODEFIN toiveesta ryhmien tarkoitus vaihdettiin
nuorisoryhmistä nuorten miesten ryhmiksi hyvin piakkoin, joka vastasikin paremmin
tarkoitusta, sillä naisryhmissä oli myös paljon nuoria naisia mukana. Hankkeessa nimi

pysyi kuitenkin nuorisoryhminä, joten sekaannuksen välttämiseksi tarkoitan nuorisoryhmillä näitä nuorten miesten ryhmiä.

Kun kokosimme nuoret ensimmäistä kertaa tapaamiseen Devichourin ensimmäisen wardin (tai kylän) alueella, meille selvisi että alueella oli toiminut viisi vuotta *Burunchuli Youth Club* niminen ryhmä, joka kokoontui kahdesti kuukaudessa. Ryhmässä oli kaikkiaan noin 40 jäsentä, mutta kaikki heistä eivät olleet enää paikkakuntalaisia. Ryhmä ei ollut ollut yhteistyössä LEAP- hankkeen kanssa (tai minkään muunkaan hankkeen kanssa), joten päätimme, että on järkevämpää integroida ryhmä suoraan LEAP- hankkeeseen kuin ruveta perustamaan uutta nuorisoryhmää, joka käytännössä olisi koostunut samoista jäsenistä kuin Burunchulikin.

Burunchuli youth club oli jo ennen LEAP hankkeeseen integrointia tehnyt oma-aloitteista kyläkehitystyötä. He olivat keränneet rahaa 7 wardin koulun kunnostamiseen, pitäneet kampanjan uhkapelaamisen haitoista, puhuneet eläinuhrien tarpeettomuudesta hautajaisissa sekä tehneet erinäisiä kulttuuritapahtumia (musiikki, teatteri, tanssi) liittyen Tamang-kulttuuriin. Ryhmän tulevaisuuden tavoitteissa oli kirjan julkaisu Tamang-perinteestä, englannin opetuksen lisääminen kouluissa sekä ammatillisen koulutuksen järjestäminen kouluttamattomille. Lisäksi ryhmä toivoi suurempaa yhteistyötä koulujen, hankkeiden ja naisryhmien kanssa. - Työpäiväkirja

Valitettavasti emme saaneet perustettua toista ryhmää, sillä vaikka olimme jo pitäneet alustavat kokoukset 4. wardin nuorisoryhmän ryhmän tulevien jäsenien kanssa toiminnan perustamisesta, niin projektinjohtaja muutti mieltään. Hänen mielestään ensimmäistä ryhmää tuli käyttää pioneeriryhmänä, ja vasta kokemusten jälkeen perustaa muita samankaltaisia ryhmiä.

12.1.2 Miksi nuorisoryhmiä?

CODEFIN teettämän peruskartoituskyselyn (2010) mukaan yhtenä kylän kehittämis-kohteista oli miesten aseman parantaminen ja heidän osallistumisensa niin kotitöihin kuin myös kylän kehittämiseen. Tulokset näyttivät selvästi, että naiset hoitivat suurimman osan kotitöistä ja miesten työttömyys oli hyvinkin korkeaa. Saman havainnon tein myös itse kolmen kuukauden aikana. Useat kylän miehet istuskelivat teiden lai-

doilla juoden ja pelaten naisten ollessa töissä. Tämä ei tietenkään koske kaikkia devichourilaisia miehiä, vaan kunnassa oli myös paljon aktiivisia miehiä.

Projektinjohtajan mukaan naisten aseman vahvistaminen ja emansipaatio tulisi olla kaiken lähtökohtana, mutta hänen mielestään siihen ei päästä, jos molemmat sukupuolet eivät osallistu työhön yhtä paljon. Nuoret ovat avainasemassa kehityksen eteenpäinviemisessä, sillä he liikkuvat paljon kylän ulkopuolella ja pysyvät paremmin mukana kehityksessä. Heidän motivointinsa asioiden ja tietoisuuden välittämiseen on tärkeää. Nuoret miehet ovat avainasemassa naisia kohtaan kohdistuvan väkivallan vastustamisessa.

Kenttäkoordinaattorin näkemys nuorisoryhmien tarpeellisuudesta perustuu enemmän huoleen työttömyydestä ja poismuutosta. Koulutus suoriin ansaintamahdollisuuksiin nuorille miehille olisi hänen mielestään tärkeintä. Lisäksi hän nostaa esille Tamang-kulttuurin jatkuvuuden turvaamisen ja yhteiskunnallisen vaikuttamisen mahdollisuudet. Nuorten tietoisuutta omista mahdollisuuksista on helpointa kasvattaa juuri tällaisten ryhmien kautta.

Aikaisemmin kellään ei ollut mitään tekemistä päiväsaikaan, joten kaikki tapasivat juoda ja pelata paljon. Nykyään yritämme kontrolloida sitä yhteisön sisässä enemmän. Niin kuin näet, juoppoja on vähemmän, eivätkä he ole nuoria – haastateltava 2.

12.1.3 Miksi mukaan toimintaan?

Kysyttäessä haastatelluilta jäseniltä, mikä sai heidät itsensä lähtemään mukaan projektiin, kaikki vastasivat, että he haluavat auttaa kyläläisiä mahdollisimman paljon. Kaksi mainitsi erikseen avunkohteeksi juuri köyhimmat kyläläiset. Yhden mielestä LEAP oli siitä erikoinen hanke, että se toimi niin monella kentällä, ja kaikki pystyisivät auttamaan jotenkin. Kolme haastatelluista nosti esiin myös nuorisoryhmän sosiaalisen aspektin toivoen, että ryhmä lisää myös nuorten yhteenkuuluvuuden tunnetta. Ehdotusten tekeminen ja oman äänen kuuluville saattaminen on ryhmässä helpompaa kuin yksin. Yksi haastatelluista nuorista ei toiminut hankkeessa tällä hetkellä, sillähän koki olevansa liian vanha.

Perusasia on, että nuoret ovat se voimavara, jotka vievät kansakuntia johonkin suuntaan. Devichourissa on paljon työttömiä nuoria ja se luo ongelmia, kuten uhkapelaamista ja juopottelua. Siksi olisi parempi, että nuorille olisi sosiaalisia aktiviteetteja, kuten tämä nuorisoryhmä, joihin he voisivat osallistua. Jos saan neuvoa, niin mielestäni kaikkien nuorten pitäisi tehdä sosiaalityötä. Yksin ei voi muuttaa mitään, siksi tarvitsemme ryhmää. Siitä syystä minä olen mukana - Haastateltava 2.

12.1.4 Millaisena nuoret näkevät oman ryhmänsä tulevaisuuden?

Kaikki nuoret olivat halukkaita jatkamaan nuorisoryhmätoimintaa myös tulevaisuuteen, joskin kaksi heistä epäili nuorisoryhmän jatkuvuutta. Syyksi he kertoivat nuorten poismuuton Devichourista, sillä työmarkkinoita alueella ei juuri ole. Toinen heistä toivoi, että uutta sukupolvea pystyttäisiin osallistamaan toimintaan enemmän, ja näin ollen sille luotaisiin jatkuvuutta. Yhden haastateltavan mielestä nuorisoryhmän toimintakenttää tulisi selkeyttää.

12.1.5 Nuorisoryhmien tarve?

Kuten kehityspoliittinen kansalaisyhteiskuntalinjaus (2010) toteaa, on kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen kansalaisjärjestöjen kautta toteutettavassa kehitysyhteistyössä yksi tärkeimmistä tavoitteista. Tämä nousee esiin myös haastatteluissa. Sosiaalisen vastuun kantaminen ja osallistaminen näyttäytyvät vahvasti nuorten toiveissa. Oman äänen kuuluviin saattaminen on ehdottomasti helpompaa ryhmän kautta kuin yksinään. Haastatteluissa nousee esiin halu auttaa, joskaan mahdollisuuksia ei välttämättä ole.

Nuorisoryhmien tarve hankkeen sisällä sisältää siis kaksi toisiinsa kietoutuvaa tavoitetta. Ensimmäinen on suurempi tarve nuorten miesten osallistumiseen ja kouluttamiseen, jotta heillä olisi ansaintamahdollisuuksia ja edellytyksiä pysyä omassa kylässä. Tämä sisältää myös perinteisen Tamang-kulttuurin jatkamisen ja oman äänen kuulumisen kylän yhteisissä asioissa. Toisekseen nuoria miehiä tarvitaan myös kehityksen eteenpäin vientiin ja siihen, että koko kylä kokee kehitystarpeiden olevan tärkeitä. Tasa-arvo kehitykseksi ei riitä, että pelkästään naiset kokevat hankkeen ja kunnan kehittämisen omakseen, vaan myös miesten on kannettava vastuunsa toiminnasta.

12.2 Mielipide LEAP Nepalista

Kun pyysin haastateltavia vertaamaan menossa olevaa LEAP hanketta muihin alueella toimiviin kehitysyhteistyöhankkeisiin, haastateltavien kokemus LEAP hankkeesta oli hyvin positiivinen. Kahden haastateltavan mukaan LEAP hankkeen suurin ero muihin kehitysyhteistyöprojekteihin oli hankkeen osallistavuus.

LEAP on parempi kuin muut hankkeet siinä mielessä, että muut hankkeet toimivat omien intressiensä pohjalta. Ne eivät juuri kysy paikallisilta mikä on ongelma vaan ne yleensä luulevat tietävänsä sen jos valmiiksi. LEAP keskustelee paikallisten kanssa ongelmista. Hyvinä esimerkkinä ovat juuri nämä naisryhmät ja nyt nuorisoryhmät joiden kanssa keskustellaan ja joiden kanssa tehdään yhteistyötä kylän kehittämiseksi – Haastateltava 1.

Kolmas haastateltava näki LEAP hankkeen toiminnan ytimenä yhteisöllisyyden ja ihmisten sosiaalisuuden lisäämisen. Hän korosti, ettei muutoksia vielä näe niin suuresti jokapäiväisessä elämässä, mutta ihmisten käyttäytyminen ja ajatusmaailma ovat muuttuneet.

Nykyään ihmiset tulevat säännöllisesti tapaamisiin ja nyt he voivat tuoda esiin ja kertoa heidän haluistaan ja tarpeistaan. Toisin sanoen he voivat kysyä apua. Se on suurin muutos jonka LEAP on saanut aikaan täällä – Haastateltava 2.

Kaksi haastateltavaa ei nähnyt eroa LEAP hankkeen ja muiden kehitysyhteistyöhankkeiden välillä, joskin toinen heistä oli kuullut hankkeesta vasta vähän aikaa sitten. Yhdelläkään ei kuitenkaan ollut negatiivista sanottavaa hankkeesta ja neljä viidestä sanoi hankkeen tekevän hyvää työtä kyläläisten keskuudessa.

LEAP hankkeen eduksi nousee selkeästi paikallisuus ja paikallisten kanssa yhteistyössä toimiminen. Kaksi haastateltavista vertaa LEAP Nepalia aiempiin kokemuksiin kehitysyhteistyöprojekteista, joissa paikallisten kanssa ei ole tehty yhteistyötä. Toiteama ”ne tulevat tänne ja luulevat tietävänsä mikä on meille parasta” vastaa perinteistä käsitystä kehitysyhteistyön problematiikasta. Gylling (2004, 28) toteaaakin, että niin YK kuin myös kehitysyhteistyötä tekevät valtiot ovat pohtineet paljon kehitysyhteistyön päämääriä ja arvoja, mutta eivät kuitenkaan ole löytäneet konkreettisia lopputuloksia. LEAP Nepalil toimintatavoista eivät nuoret kuitenkaan löytäneet huomautet-

tavaa. Yhden haastateltavan kommentti ihmisten ajattelutapojen muutoksista lienee vain vuoden toiminnassa olleen projektin kohdalla hieman optimistinen, mutta toisaalta antaa hyvän kuvan siitä, miten LEAP on onnistunut ajamaan sisään kansalaisyhteiskunnan lisäämistä ja ihmisten tietoisuutta omista oikeuksista ja avunsaanti mahdollisuuksista. Toisaalta yksi haastateltavista ei tiennyt projektista juuri mitään, joten kaikkia kyläläisiä hanke ei ollut tähän mennessä onnistunut tavoittamaan.

12.2.1 Naisryhmät

Yksi hankkeen neljästä kehittämisen osa-alueesta on naisten aseman parantaminen. Myös Suomen kehitysyhteistyö Nepalissa painottaa juuri naisten aseman kohentamista. LEAP hankkeessa on tätä tarvetta vastaamaan perustettu neljätoista naisryhmää, jotka olivat haastatteluvaiheessa toimineet noin vuoden verran.

Yleensä naiset ovat kaikista aktiivisimpia tässä kylässä. He ovat tehneet monia asioita, kuten siivonneet aluetta, tai alueita. Ja raivanneet teitä, ja jopa järjestäneet terveyskoulutusta itselleen, niin kuin levittäneet tietoisuutta terveydestä. – Haastateltava 3.

Neljä viidestä haastateltavasta tiesivät naisryhmien toiminnasta myös viides haastateltava näki toiminnan hyväksi, vaikka ei itse ollutkaan tarkemmin tietoinen sen sisällöstä. Kaksi haastateltavista koki, että naisryhmien tärkein merkitys oli ryhmille järjestettävä koulutus niin terveydenhuoltoon kuin kasvien tuottavuuteen liittyen. Yksi mainitsi erikseen kuinka aktiivisia naiset ovat olleet kylän kehittämisen kannalta. Kaksi mainitsi myös naisryhmien järjestämien siivous- ja tienraivauskampanjoiden hyödyt. Yhden haastateltavan mielestä naisryhmien suurin anti oli niiden antama sosiaalinen hyöty naisille. Ryhmät olivat hänen mielestään opettaneet naiset olemaan itsenäisempiä ja rohkeampia kuin ennen. Hän kertoi, että nykyään kylän naiset uskaltavat esitellä itsensä ja tuoda asiansa esille.

Omiin havaintoihini perustuen en hämmästele ollenkaan sitä, etteivät naiset välttämättä ole uskaltaneet sanoa sanaakaan tuntemattomille ihmisille. Varsinkin syrjäseutujen naisryhmien jäsenet olivat edelleen tavattoman arkoja edes kertoakseen nimeään meillemme. Suomen kehitysyhteistyö Nepalissa tukee tasa-arvoa kehitystä, naisten aseman ja syrjäytyneimpien ryhmien ollessa keskiössä (Ulkoasiainministeriön kehityspolitiikka 2011). Näiden haastatteluiden perusteella naisten aseman parantaminen on De-

vichourin hankkeessa onnistunutta ja saa varauksettoman tuen myös miehiltä. Omista kokemuksistani kuitenkin tiedän, että Devichourin alueella on ollut myös tapauksia, joissa perheiden miespuoliset jäsenet ovat estäneet naisia osallistumasta ryhmien toimintaan, jopa väkivalloin. Nuorisoryhmä on esittänyt kiinnostuksensa toimia yhteistyössä juuri naisryhmien kanssa kylän auttamiseksi (Codef 2011).

12.2.2 Mitä on saatu aikaan?

Kun haastattelut tehtiin, LEAP hanke oli toiminut Devichaurin alueella noin vuoden verran. Kaksi miehistä oli sitä mieltä, että naisryhmät ja niiden mukanaan tuoma naisten yhdentyminen kylän kehittämiseksi on ollut selkein aikaansaannos. Yhden mielestä vedenjakeluun liittyvät koulutukset ovat olleet eniten hyödyksi, joskin hän myöntää, ettei tiedä hankkeesta paljoa. Yksi haastatelluista mainitsi niin naisryhmät, lasten koulutuksen ja uusien Eco-San vessojen rakentamisen eripuolille kylää. Yksi haastatelluista ei osannut nimetä mitään erityistä, mutta uskoi, että LEAP on hyvä hanke.

On hyvä, että kaikilla kyläläisillä on mahdollisuus osallistua toimintaan eri ryhmien kautta, joten LEAP on hyvä hanke – Haastateltava 4.

Kun kysyin saman kysymyksen hankkeessa toimivalta kenttäkoordinaattorilta sekä projektin johtajalta, näkemykset olivat pitkälle samankaltaisia kuin paikallisillakin. Molemmat korostivat kasvanutta yhteistyön mahdollisuutta valtiollisen ja alueellisen tason kanssa. Lisäksi he toteavat tämän tuovan lisärahoitusta hankkeeseen. Kenttäkoordinaattori oli ylpeä siitä, että hanke on pystynyt olemaan joustava ja lisäämään tavoitteita vuoden aikana. Vessojen rakentamisen nopeus on yllättänyt projektinjohtajan, mutta hän kuitenkin muistuttaa, että maltti on valttia, ja on parempi tehdä hitaasti ja oppia virheistään. Jo muodostettujen ryhmien aktiivisuuteen molemmat olivat tyytyväisiä. Projektinjohtajan mielestä on hienoa, että hanke on tullut kuuluisaksi niin pienessä ajassa. Hän kuitenkin muistuttaa, että mikään ei ole vielä valmista.

LEAP hankkeen monimuotoisuus tulee esiin haastattelujen vastauksissa selkeästi. Naisryhmät ja niiden mukanaan tuoma muutos nousi kolmen haastateltavan vastauksissa esille. Hieman yllättävää oli, että vain kaksi mainitsi veden ja sanitaation esiin tuomisen, sillä varsinkin KEMAn puolelta juuri sanitaatioon asemaa on korostettu. Toi-

saalta myös sanitaation ja vedenjakelun ongelmat koordinoidaan pitkälle naisryhmien kautta, joten paikalliset voivat liittää ne osaksi naisryhmien toimintaa. Tämä voi osaltaan kertoa siitä, kuinka hyvin naisryhmät ovat integroituneet hankkeeseen.

12.2.3 Eniten kehitystä vaativat kohteet

Kysyttäessä mitkä sektorit/olosuhteet vaatisivat eniten kehitystä Devichourin alueella, vastaukset jakaantuivat lähes kahtia. Kahden haastatellun mielestä eniten työpanosta tarvittaisiin teiden rakentamiseen sekä vedenlaadun parantamiseen. Lisäksi toinen heistä nosti maanviljelyn laadun parantamisen esiin. Kaksi haastatelluista oli sitä mieltä, että tärkeimpänä prioriteettina tulisi pitää koulutusta ja työtä. Toinen heistä piti myös sanitaation parantamista tärkeänä. Viidennen vastaajan mielestä luonnonsuojelun pitäisi olla prioriteetti numero yksi.

Täällä on paljon ihmisiä, jotka ovat kouluttamattomia, joten koulutusta tulisi lisätä. Lisäksi suurin osa kylän nuorista on työttömiä, ja heillä ei ole mitään mitä tehdä. Meidän pitäisi antaa heille koulutusta erinäisistä taidoista, jotta heillä olisi tekemistä.- Haastateltava 4.

Kun kysyin samaa hankkeessa työskenteleviltä haastatelluilta, myös kenttäkoordinaattorin mielestä koulutuksen ja tietotaidon lisääminen olisi tärkeintä. Lisäksi hän erikseen mainitsee suorat ammatillisia taitoja antavat koulutukset. Projektinjohtaja ei osannut nimetä tiettyä aluetta, mutta mainitsee, että ensimmäisen tason kehittämisen kohteita ovat niin infrastruktuuri, valistaminen terveydestä, hygieniasta, koulutuksen tärkeydestä sekä kaikki muutkin päivittäiseen elämään liittyvät asiat. Vasta kun nämä ovat kunnossa projekti voi hänen mielestään todella paneutua teknisempään puoleen.

Nuorten, kuten myös kahden projektityöntekijän vastaukset jakaantuvat aikalailla kahtia. Noin puolet vastanneista näkisi ensisijaisena avun kohteena infrastruktuurin, vedenjakelun ja tieverkoston parantamiseen liittyvän avun kun taas toisen puolen mielestä sosiaalisuus, elämänhallintaan liittyvät seikat ja koulutus tulisi olla ensimmäisellä sijalla. Kysymykseen siitä tulisiko avun olla ensisijaisesti materiaalista vai niin sanottua henkisen pääoman apua kuten koulutusta ja tietotaidon eteenpäinviemistä ei haastattelun tulos anna selkeää vastausta. Suomen kehitysyhteistyön pääalat Nepalissa

täsmäävät täysin haastateltujen toiveisiin kehityksen kohteista, sillä niin vesihuolto, sanitaatio, ympäristö kuin koulutuksen tarvekin nousivat teemoiksi.

12.3 Mitä nuoret miehet itse haluaisivat tehdä?

Omasta osuudesta kylän kehittämisestä nuorilla miehillä oli erilaisia, joskin samansuuntaisia ehdotuksia. Kolme haastateltavista nosti ryhmän keskeisimmäksi tehtäväksi käytännön avun heikossa asemassa olevia kyläläisiä kohtaan. Esimerkkeiksi annettiin apu talonrakennuksessa ja sairaalaan menemisessä. Yksi haastateltavista nosti myös kylän siistinä pitämisen tärkeäksi tehtäväksi, jossa nuorten miesten ryhmä voi auttaa muita kyläläisiä. Lisäksi esille nostettiin luonnonvoimien aikaansaamien tuhojen korjaamista talkoovoimin sekä tienraivauskampanjoiden järjestämistä. Jokainen heistä koki, että nuorisoryhmien avulla he voivat koordinoida apuaan paremmin.

Jos meillä on täällä ongelma, on sen ratkaisu ryhmässä paljon helpompaa, sillä voimme esittää mielipiteemme yhdessä, ja silloin meitä kuunnellaan. Siksi meillä on oma ryhmämme – Haastateltava 2.

Jos olemme yhdistyneet niin voimme tehdä melkein minkäläistä työtä tahansa, esimerkiksi teiden kaivamista. Tai jos joku rakentaa taloa, eikä pystykään siihen yksin, niin me voimme auttaa siinä – Haastateltava 5.

Halua auttamiseen siis on. Ongelmaksi nousee enemmän avun koordinointi, kuten nuoret itsekkin totesivat. Motivaatio toimintaan on varmasti korkeampi, jos taustalla on jokin organisaatio joka toimii nuorten kanssa yhteistyössä. Nuoret haluavat toimia laaja-alaisesti käyttämällä omia vahvuuksiaan. Toimintaa tulee silti koordinoida ylhäältä päin, sillä jos selkeitä toimintamalleja ei ole, voi hyvät aiheet jäädä pelkästään sanojen tasolle.

13 JOHTOPÄÄTÖKSET

Haastatteluissa nousi selkeästi esiin sosiaalinen näkökulma ja osallistamisen tarve. Nuorten puheissa kuului paljon halua auttaa omaa kyläänsä, mutta toisaalta myös selkeästi epäuskoa oman kylän edellytyksiin. Nuorille tulisi löytää tekemistä ja heidän ääntänsä tulisi saada kuulumaan enemmän. Kansalaisyhteiskunnan lisääminen ja tieto-

taidon korottaminen näyttävätkin siis olevan avainkysymyksiä peilattaessa haastattelutuloksia Suomen kehitysyhteistyöhön Nepalissa. Ulkoministeriön (2011) asettamat sektorit, luonnonvarat johon sisältyvät metsä ja vesi, demokratian ja ihmisoikeuksien parantaminen, erityisesti heikoimmassa asemassa olevien kohdalla ja seksuaalisessa tasavertaisuudessa näyttäytyvät myös haastatteluissa tärkeimpinä kehityksen kohteina. Myös elämän peruselementeistä, kuten teiden kunnossapidon ja terveydenhuollon kehittämistä toivottiin. Ansaintamahdollisuuksien lisääminen ja niin sanottu mahdollisuus tekemiseen oman kylän alueella nousevat selkeästi esiin. Jokainen CODEF'in toimintaehdotus kylän kehittämiseksi mainittiin myös nuorten miesten toimesta. Huomattavaa on, ettei yksikään haastatelluista toivonut suoraa rahallista apua kylälleen, joskin yksi haastateltavista toivoikin taloudellista tukea nuorisoryhmän toiminnalle.

Hankkeen tavoitteet ja Suomen kehityspoliittiset linjaukset sekä hankkeen sisäiset toimintaehdotukset ja toimintatavat näyttävät olevan linjassa nuorten miesten näkemysten suhteen kehitysyhteistyön toteuttamisesta. On harmi etteivät nuoret kritisoineet hanketta mitenkään, vaikka olisin toivonut sitä hankkeen kehittämisen kannalta. En tiedä oliko syy siinä, että tulkkeinani toimivat hanketyöntekijät, eikä kritiikkiä uskallettu antaa. Joka tapauksessa on hieman haitallista, sillä nyt tutkimukseni listaa lähinnä kehittämisen kohteita kunnan alueella, mutta ei anna suoraa vastausta siihen, mitä olisi voitu tehdä toisin projektin suhteen.

Positiivista sen sijaan on paikallisten yritteliäisyys kunnan tilan kohentamiseen ja se, että nuorilla näyttää olevan ideoita kunnan tilanteen kohentamiseen. Tämä kuitenkin herättää kysymyksen, miksi ryhmätoiminta ei ole ollut enempää ennen projektiin osallistumista, jos halua toimintaan kuitenkin on ollut. Nuorisoryhmä oli kuitenkin toiminut alueella jo viisi vuotta ennen integroimista LEAP Nepal hankkeeseen. Ulkopuolinen motivointi ja yhteistyö eri ryhmien kesken näyttäisivät kannustavan toimintaan paremmin.

Naisryhmät ovat hankkeen sisällä olleet eittämättä menestys. Niiden kautta koordinoidaan toimintaa ja hankkeen jatkuvuus näyttää lepäävän pitkälle naisryhmien harteilla. Näiden ryhmien toimintamallien pohjalta olisi mielestäni mahdollista uudelleen organisoida jo toimivan nuorisoryhmän toiminta kuin luoda myös uusia nuorisoryhmiä kunnan jokaiselle alueelle. On tietenkin olemassa vaara, että ryhmät (varsinkin kun

jaottelu tapahtuu sukupuolen mukaan) ryhtyisivät kilpailemaan asemastaan, mutta toisaalta kestäväan kehitykseen kunnan alueella tarvitaan molempien sukupuolten tasavertainen panos. Lisäksi tällä tavalla ryhmät voisivat paremmin keskittyä heitä itseään lähimpinä oleviin kysymyksiin, mutta toimia yhteistyössä koko kylää koske-
tavissa asioissa.

Vaikka hanke näyttää edenneen tavoitteidensa mukaisesti ja myös nuoret miehet näyttävät olevan tyytyväisiä sen jo aikaansaamiin muutoksiin ja toimintamalleihin, on vaarana kuitenkin, että hyvin edennyt kehitys pysähtyy, kun ulkopuolista koordinaattoria ei enää ole. Voimavarojen käyttö jatkuvuuden turvaamiseen ja kyläläisten yhteishengen luomiseen on mielestäni perusteltua myös jatkossa. Myös CODEF näyttää tiedostavan tämän ja koulutukset ryhmien toiminnan säilyttämiseksi toivottavasti osaltaan turvaavat kylän ihmisten asemaa myös jatkossa.

Yhteisöpedagogin näkökulmasta tulokset antavat selkeitä viitteitä siihen, etteivät paikalliset toivo kehitysyhteistyöltä pelkästään materiaalista ja teknistä apua, mutta myös paikallisten yhdistymistä ja yhteenkuuluvuutta omien päämäärien saavuttamiseksi. Ihmisten omien voimavarojen käytössä ja oikeuksien julkituomisessa yhteisöpedago-
geille ja muille sosiaalisten alojen ammattilaisille lienee käyttöä kehitysyhteistyössä. Toiminnan ohjaaminen ja koordinointi ovatkin selkeästi haluttuja toimintamalleja kehitysyhteistyössä. Projektin kenttäkoordinaattori tiivistä tämän hyvin keskustellessamme tavoitteista.

Kaikista tärkeintä onkin nostaa ihmisten tietotaito sellaiselle tasolle, ettei heidän tarvitse olla riippuvaisia yhdestäkään kehitysyhteistyöprojektista. Siksi heidän täytyy tietää paljon kunnallisista ja hallinnollisista toimintamalleista, jotta he voivat löytää heille sopivat toimintatavat menestykseen. Jos me pystymme siihen, on LEAP Nepal onnistunut tehtävässään, jos emme, se on meidän häpeämme. -Kenttäkoordinaattori

Tulee muistaa, että integroimamme nuorisoryhmä oli niin kutsuttu pioneeriryhmä, emmekä saaneet lupaa toisen perustamiseen, vaikka perustamiskokouksen ajankohta-
kin oli jo päätetty. Muutaman vuoden kuluttua olisi mielenkiintoista tietää, kuinka uusien ryhmien perustaminen ja toiminta kehitysyhteistyöhankkeessa on onnistunut, ja jos tällainen toiminta ei ole onnistunut mitkä ovat syyt siihen. Näin ollen ehdottaisin-
kin jatkotutkimuskohteeksi niin nuorisoryhmien toiminnan arviointia kuin tutkimusta

yhteistyöstä mies- ja naisryhmien kesken. Kuinka tasa-arvoisesti kahden sukupuolen ryhmät ovat pystyneet toimimaan yhteistyössä huomattavan patriarkalisessa kulttuurissa?

Tutkimuksen tulosten kanssa tulee olla äärimmäisen varovainen, ettei yleistä niitä koskemaan kaikkia kehitysyhteistyöprojekteja, tai edes koko Devichourin asukkaiden näkökantoja kehitysyhteistyöstä. Kyseessä on tietyn sukupuolen ja tietyn ikäryhmän edustajat. Siltikin vastauksien yhdenmukaisuus ja positiivisuus yllättivät minut. Kyseessä on vain yksi hanke maassa, joka on täynnä erilaisia kehitysyhteistyöhankkeita. Vertailu muihin kunnan alueella toiminnassa olleisiin projekteihin osoitti LEAP Nepal hankkeen onnistuneisuuden ja paikallisten kiittollisuuden siitä, että myös heidän ääntensä kuunnellaan.

14 LOPPUSANAT

Kehitysyhteistyö monenkirjava joukko erilaisia hankkeita, rahoitusjärjestelmiä, poliittisia ja taloudellisia päämääriä kuin myös puhdasta halua auttaa. Se herättää länsimaissa ihmisissä tunteita puolesta ja vastaan, vaikka tarkkaa näkemystä kehitysyhteistyöstä ei välttämättä olisikaan.

Monesti kehitysyhteistyötä kritisoidaan siitä, että avunkohteet oppivat luottamaan apuun, eivätkä enää pärjää omillaan sen jälkeen. Tämä on varmasti totta useissa hankkeissa, mutta itse olen tyytyväinen siihen, millaisella tarmolla Devichourin ihmiset lähtivät toimintaan mukaan ja kuinka paljon heillä itsellään on annettavaa oman kuntansa kehittämiseen. On muistettava että nämä ihmiset kuitenkin harvoin ovat omasta tahdostaan heikossa asemassa ja laiskuuttaan luisuneet yhteiskunnan laitamille.

Nepal on täynnä kulttuureja, kieliä, etnisiä ryhmiä. Uutta ja vanhaa samaan aikaan. Kulttuurillisen ja etnisen rikkauden vastapuoleksi on ymmärrettävä, että historian saatossa nämä kulttuurit ja ryhmät ovat myös ottaneet yhteen, toisten ryhmien alistaessa toisia ja vahvimpien määrätessä maansa suunnan. Vain kolme vuotta sitten päättyneen sisällissodan arvet näkyvät edelleen selkeästi nepalilaisten elämässä, vaikka niistä ei jokapäiväisessä elämässä puhutakaan.

Nepal on kahden jättiläisen, Kiinan ja Intian puristuksissa. Pienen maan itsemääräämisoikeus ja taloudellinen toiminta liittyvät vahvasti näiden kahden poliittisiin suhteisiin ja intresseihin. Yhdessäkään modernissa yhteiskuntajärjestelmässä eivät ihmiset ole olleet täysin tasa-arvoisia keskenään. Köyhissä maissa tämä eriarvoistuminen yleensä korostuu, niukkojenvarojen jakaantuessa epätasaisesti. Epävakaat olot ja lähes olematon valtion tukiverkko syrjäytyneille ihmisille aiheuttavat valitettavasti syrjäytymisen kierteen, jonka katkaisemisessa ei ole onnistuttu ja jonka katkaisemisessa tuskin onnistutaankaan vielä pitkään aikaan.

Toisaalta nepalilaisten uskomaton elämänasenne ja ystävällisyys luovat toivoa ja optimismia. Meidän näkökulmasta syrjityt ja poljetut ihmiset jaksavat kuitenkin itse uskoa parempaan huomiseen ja toimia sen puolestaaktiivisesti. Työskentely kehitysmaissa muistuttaa minua aina siitä, kuinka etuoikeutettu on. Kuitenkin, mikä on tärkeämpää, se muistuttaa minua myös siitä, mitä ihminen oikeasti tarvitsee ollakseen tyytyväinen oman elämäänsä ja kuinka turhasta viitsii jatkossa valittaa.

Hankkeita on maailma pullollaan. Toiset niistä onnistuvat paremmin kuin toiset. Syitä on miljoonia, mutta selvää kuitenkin on se, ettei yhden hankkeen onnistuminen tai epäonnistuminen ole mittari kehitysyhteistyöstä. Hankkeiden sisäiset motiivit voivat vaihdella ja avustusvimmassa itse avunkohteet jäädä toissijaisiksi. Kehitysyhteistyössä on varmasti korjattavaa, eikä yksistään sillä saada maailmaa tai kaikkia sen kansoja yhdenvertaisiksi ja samaan asemaan. Se ei kuitenkaan ole peruste sille, että kehitysyhteistyötä ei tarvitsisi tehdä. Pienikin apu kun voi muuttaa paljon. Jo usein pieni muutos omassa ajattelussa riittää.

Tällä työllä halusin saada näkökulman yhteen kehitysyhteistyöprojektiin sen suoranaisten vaikutuksen alla olevien näkökulmasta. Työ ei ole kaiken kattava katsaus edes LEAP Nepal hankkeeseen, vaan enemmänkin muutaman kyläläisen näkemys heitä avustavasta järjestöstä. Olen kiitoksen velkaa niin Terve Afrikka-verkostolle, jonka kautta sain kosketuspinnan kehitysyhteistyöhön, Mikkelin kehitysmaayhdistykselle, jonka harjoittelijana pääsin tutustumaan Nepalín suurenmoiseen kulttuuriin ja työskentelemään ihaniendevichourilaisten ihmisten parissa. Kiitokset opinnäytetyöni ohjaajalle Mirkalle ja kavereille, jotka ovat jaksaneet kuulla ruikutustani opinnäytetyön tekemisestä. Suurin kiitos kuuluu kuitenkin suomalaiselle työparilleni Elinalle ja

CODEFIN henkilökunnalle, erityisesti Minalle ja Bikashille, teille, joiden kanssa sain viettää kolme kuukautta kauniissa Kathmandun laaksossa.

LÄHTEET

Anttinen, P. Lienes, J. 2010. Kulttuuri kehityspolitiikassa. Kulttuurin toimialat kestävä kehityksen politiikassa. Opetus- ja kulttuuriministeriö. PDF-dokumentti.
<http://www.okm.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2010/liitteet/OKMtr5.pdf?lang=en>. Luettu 15.11.2011

Artto, J. Kohti kumppanuutta. 2005. Kuinka Suomi oppi tekemään kehitysyhteistyötä 1965–2005. Ulkoasiainministeriö. Uusimaa oy. PDF-dokumentti.
<http://www.kaapeli.fi/artto/kehy40.pdf>. Luettu 23.9.2011.

Bindloss, J. Holden, T. Mayhew, B. 2009. Lonely Planet Nepal. London: Lonely Planet Publications Pty Ltd.

Community Development Forum (CODEF). WWW-dokumentti.
<http://www.codefnepal.com/index.php>. Luettu 25.7.2011

Dahal, DevRaj. Timsina, Tatwa P. 2006. Civil Society in Nepal: Searching for a Viable Role. Institute of Cultural Affairs. CIVICUS: World Alliance for Citizen Participation. PDF-dokumentti.
http://www.civicus.org/media/CSI_Nepal_Executive_Summary.pdf.

Eskola, Jari. Suoranta, Juha. 2005. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Fifth Quarter Report, January to March 2011. 2011. Community Development Forum (CODEF). Sankata, New Road, Kathmandu, Nepal.

Final Baseline Report of Devichour VDC, Lalitpur. 2010. Community Development Forum (CODEF). Sankata, New Road, Kathmandu, Nepal.

Gylling, Heta Aleksandra. 2004. Kenen terveyttä, kenen ehdoilla? Teoksessa Gylling, Heta Aleksandra (toim.). Kehityksen etiikka ja filosofia. Helsinki: Gaudeamus.

Historia. Mikkelin Kehitysmaayhdistys. yhdistyksen WWW-sivut.
<http://www.kemamikkeli.fi/historia.php>. Luettu 27.7.2011.

Karhu, Juho. 2011. Työpäiväkirja LEAP Nepal hankkeesta

Kehityspoliittinen kansalaisyhteiskuntalinjaus. 2010. Ulkoasiainministeriö. PDF-dokumentti. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?contentid=204945>. Luettu 1.10.2011.

Kehityspoliittinen ohjelma 2007. Kohti oikeudenmukaista ja kestävää ihmiskuntapolitiikka. Valtioneuvoston periaatepäätös. 2007. Ulkoasiainministeriö. PDF-dokumentti. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?contentid=103136>. Luettu 15.9.2011.

Kehitysyhteistyön kumppanimaat. 2010. Ulkoasiainministeriön kehitysviestintä. Global. Finland. WWW-dokumentti.
<http://global.finland.fi/public/default.aspx?nodeid=15787&contentlan=1&culture=fi-FI>. Päivitetty 7.10.2010. Luettu 21.7.2011.

Kehitysyhteistyön läpileikkaavat tavoitteet. 2008. Valtiontalouden tarkastusviraston toimintakertomus 170/2008. PDF-dokumentti.
http://www.vtv.fi/files/140/1702008_kehitysyhteistyon_lapileikkaavat_tavoittet_NETTI.pdf. Luettu 15.9.2011.

Kehitysyhteistyön määrärahat ja niiden käyttö. 2010. Ulkoasiainministeriö. WWW-dokumentti.
<http://formin.finland.fi/Public/default.aspx?nodeid=15392&contentlan=1&culture=fi-FI>. Päivitetty 14.10.2010. Luettu 2.10.2011.

KEMA - Mikkelin Kehitysmaayhdistys. yhdistyksen WWW-sivut.
<http://www.kemamikkeli.fi/index.php>. Luettu 27.7.2011.

Kokemuksen kuvaaminen. Jyväskylän yliopisto. WWW-sivu.
<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/ongelmanasettelu/kokemuksen-kuvaaminen>
 Luettu 18.11.2011

Kontinen, Tiina. 2004. Turhaa hankepuuhastelua vai ruohonjuuritason vaikuttamistoimintaa? Teoksessa Hakkarainen, Outi. Onali Anja (toim.) Suomi ja köyhdytyt. Kehitysmallike vuosituhannen vaihteessa. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Koponen, Juhani. 2007. Kehitysmaat ja maailman ymmärtäminen. Teoksessa Koponen, Juhani. Lanki, Jari. Kervinen Anna (toim.) Kehitysmaatutkimus, Johdatus perusteisiin. Tampere: Tammerpaino Oy.

Koponen, Juhani. Seppänen, Maaria. 2007. Kehitysyhteistyön monet kasvot. Teoksessa Koponen, Juhani. Lanki, Jari. Kervinen Anna (toim.) Kehitysmatutkimus, Johdatus perusteisiin. Tampere: Tammerpaino Oy.

Kyläkehityshanke Devichaur, Nepal. 2011 Ulkoasiainministeriö. WWW-dokumentti. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?contentid=229097&nodeid=42924&contentlan=1&culture=fi-FI>.

Luettu. 20.9.2011. Päivitetty 16.9.2011.

Maatiedosto Nepal. 2011. Suomen suurlähetystö. WWW-dokumentti. <http://www.finland.org.np/Public/default.aspx?nodeid=44213&culture=fi-FI&contentlan=1&displayall=1>. Päivitetty 24.3.2011. Luettu 20.7.2011.

Mikkelin kehitysmatuyhdistys RY. 2011. TIIVISTELMÄ CODEFIN RAPORTEISTA TAMMI-KESÄKUUN 2011, elinkeino- ja ympäristötietoisuushanke Devichaurissa Nepalissa.

Nepal Country Information. United Nations Development Programme. WWW-dokumentti. http://www.undp.org.np/content/content.php?page_id=7. Luettu 5.10.2011.

Nepalin projekti. Mikkelin Kehitysmatuyhdistys. yhdistyksen WWW-sivut. http://www.kemamikkeli.fi/nepalin_projekti.php. Luettu 27.7.2011.

Pyakuryal, Kailash. Suvedi, Murari. 2000. Understanding Nepal's Development. Context, interventions and people's aspirations. Michigan State University. PDF-dokumentti. http://asianstudies.msu.edu/nepal/Nepal%20Study%20Guide/Understanding_Nepal_development.pdf. Luettu 1.10.2011.

South Asia Nepal. 2010. CIA World Factbook. WWW-Dokumentti. <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/np.html>. Päivitetty 5.7.2011. Luettu 20.7.2011.

Suomen kehityspolitiikka. 2011. Ulkoasiainministeriö. WWW-dokumentti. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?nodeid=15318&contentlan=1&culture=fi-FI>. Päivitetty 9.8.2011. Luettu 13.9.2011.

Suomen kehitysyhteistyö Nepalissa. 2011. Ulkoasiainministeriö. WWW-dokumentti. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?nodeid=15372&contentlan=1&culture=fi-FI>. Päivitetty 20.7.2011. Luettu 21.7.2011.

Tuki kumppanuusjärjestöille. 2011. Ulkoasiainministeriö. WWW-dokumentti. <http://formin.finland.fi/public/default.aspx?nodeid=15436&contentlan=1&culture=fi-FI>. Luettu 27.9.2011. Päivitetty 15.8.2011.

Vilkuna, Kaisa. 2000. Naida vai palaa Nepalissa. Kaltio. WWW-artikkelit.
<http://www.kaltio.fi/vanhat/index9b86.html?130>.
Päivitetty 7.4.2010. Luettu 19.9.2011.

Wallgren, Thomas. 2005. Kehitysmaaliike muuttaa maailmaa – ja Suomea. Teoksessa Hakkarainen, Outi. Onali Anja (toim.) Suomi ja köyhdytetyt. Kehitysmaaliike vuositu-
hannen vaihteessa. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Wilska, Kent. von Bonsdorff, Max. Lahtinen, Matti. Rekola Juha. 2004. Köyhdytetyt,
Ihmiskunnan epävirallinen enemmistö. Jyväskylä: Gummerus Oy.

YK:n vuosituhatjulistus ja tavoitteet. 2000. Suomen YK liitto. WWW-dokumentti.
http://www.ykliitto.fi/julistus_suomeksi
Luettu 13.9.2011.

Haastattelurunko nuorille miehille:

- Nimi
- Ikä
- Asema ryhmässä, jos olet mukana toiminnassa
- Kuinka Leap-hanke on näkynyt kyläsi alueella?
- Miksi itse haluat lähteä toimintaan mukaan?
- Mitä annettavaa sinulla on mielestäsi kyläyhteisölle?
- Ovatko jo perustetut ryhmät (lähinnä naisryhmät) saaneet mitään konkreettista aikaan kylän alueella?
- Mitä haittaa ryhmässä toimimisesta ja LEAP-hankkeesta on mielestäsi kyläyhteisölle?
- Mitä hyötyä ryhmässä toimimisesta ja LEAP-hankkeesta on mielestäsi kyläyhteisölle?
- Kylän tärkeimmät kehittämiskohteet?
- Kuinka näet ryhmäsi tulevaisuuden, ovatko jäsenet aktiivisia toiminnan suhteen?
- Mitkä ovat mielestäsi oman ryhmäsi tärkeimmät tehtävät?
- Nuorisoryhmät ovat miesten ryhmiä. Onko tämä oikein vai pitäisikö ryhmiin kuulua myös enemmän naisia?
- Kuinka usein ryhmien tulisi kokoontua?
- Kuulutko muihin ryhmiin?
- Erottuuko LEAP-muista alueella toimivista hankkeista?

Lisäksi jo aiemmin nuorisoryhmässä toimineille:

- Voisitko kertoa hieman ryhmäsi historiasta. Mitä ryhmä on saanut jo aikaan, miksi se perustettiin?
- Mitä LEAPIIN integroituminen mielestäsi tarkoittaa ryhmälle?
- Onko ryhmän aktiivisuus eri toiminnoissa mielestäsi hyvä, vai tulisiko sitä kehittää?
- Miten tiedonkulku ryhmän kesken hoidetaan ja toimiiko se? Kuinka usein ryhmä tapaa keskenään?

Haastattelurunko projektissa toimiville

- **Nimi ja asema**
- **Työtehtävät**
- **Miksi Devichaur?**
- **Eniten kehitystä tarvitsevat kohteet Devichaurissa**
- **Nuorisoryhmien käyttötarkoitukset tulevaisuudessa**
- **Lapsiryhmien käyttötarkoitukset tulevaisuudessa**
- **Kokemukset naisryhmien toiminnasta, onko ryhmien perustaminen ollut kannattavaa?**
- **Mitä annettavaa näillä uusilla ryhmillä (nuoriso- ja lapsiryhmät) on naisryhmien toiminnan rinnalla?**
- **Hankkeen keskeisimmät jo saavutetut tavoitteet?**
- **Hankkeen kesto ja arvioitu tilanne määrääjän loppumisen jälkeen. Mitä edistystä hankkeen alkuun verrattuna?**